СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 21 ГРУДНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 51 | VOL. CXIV | FRIDAY, DECEMBER 21, 2007 | No. 51

Христос рождається! Славімо Його!

Вифлеємська зоря світить у наших серцях

Різдвяне пастирське послання єрархів Української Католицької Церкви США

Дорогі в Христі браття і сестри!

Щорічне святкування Різдва Христового вщерть виповнене багатьма стародавніми традиціями. Між ними Вифлеємська зоря – одна з найулюбленіших. Бачимо приклади зорі всюди – на різдвяних картках, на вершку майже кожної ялинки, на верхах церков та мешканевих будинків. Вифлеємська зоря завжди супроводить українських діточок, коли під час Різдвяних Свят радісно ходять з колядою від хати до хати.

Ця зоря наочна в наших святкуваннях хіба тому, що Євангеліє надає їй великої поваги. Воно описує, яку значну ролю відігравала вона при народженні Христа. Задумавшись над цим, цікаво спостерігати, як інакше реаґували на її появу цар Ірод та первосвященики з одного боку, а мудреці – з другого.

Мудреці були чужоземці в Палестині,

(Закінчення на стор. 3)

Він царює на небі і в кожному серці

Різдвяне послання Постійної конференції Українських православних єпископів поза межами України

Нашим улюбленим духовенству і вірним, дорученим нашій духовній опіці, по всьому світі розкиненим, та нашим братам і сестрам по вірі в Україні, наше духовне послання з нагоди свята народження Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, 2007 р. Б.

Улюблені брати і сестри!

Христос народжується – Славімо Його!

І знову безупинний час приводить нас до споминів ночі народження Сина Божого – нашого Милосердного Викупителя і Спасителя – Ісуса Христа.

Цієї Різдвяної Ночі і земля, і люди переживають найсвятіші хвилини. Думки всіх ідуть слідом за вифлеємськими пастухами, за волхвами зі Сходу та линуть до Вифлеєму і до печери народження Христа. В цю ніч Вифлеємська печера стала найсвятішим місцем на землі. Думки святі, підвищені почування, молитви і пісні – всі навколо печери, місця народження Спасителя світу... і та перша

(Закінчення на стор. 3)

НА ТЕМИ ДНЯ

Прем'єр-міністром України обрана Юлія Тимошенко

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – У вівторок, 18 грудня, депутатська коаліція – БЮТ і „Наша Україна – Народна самооборона" – 226 голосами обрала прем'єр-міністром України Юлію Тимошенко. На цей раз голосування відбувалася не з допомогою електронної системи „Рада", а давнім способом підняття рук. Двоє депутатів-„нашоукраїнців" не голосували – Іван Плющ, оскільки він обстоює створення коаліції з „реґіоналами", та Іван Сподаренко, який на момент голосування перебував у реанімаційному відділенні лікарні. Отже, „за" підняли руки 156 членів фракції БЮТ і 70 членів фракції „НУ-НС".

Як і попередніх разів, у голосуванні зовсім не брали участи депутати від фракції Партії Реґіонів, від фракції Володимира Литвина і комуністи.

Того ж дня Президент Віктор Ющенко, як повідомила його пресслужба, схвально відгукнувся про обрання Ю. Тимошенко прем'єром, відзначивши, що „уряд одержав керівника, а країна – надію на ефективну працю нової урядової команди". В. Ющенко нагадав, що перед новим парляментом стоять важливі законодавчі завдання, а суспільство в цілому „хоче бачити реальне втілення передвиборних обіцянок, у тому числі й щодо чутливих, дискусійних тем. Перед коаліцією відкривається широке поле для діяльности, за результатами якої люди дадуть свої оцінки і більшості, і зформованому Кабінетові міністрів".

Цілком інакше зареаґував на обрання Ю. Тимошенко Віктор Янукович. Виступаючи перед депутатами, він офіційно оголосив про перехід Партії Реґіонів в опозицію, але водночас не втримався від похмурих прогнозів. „Сьогодні відбулася подія, котра погибить політичну нестабільність, бо наслідки дестабілізації треба буде долати команді, котра була джерелом цієї нестабільности", – сказав він. Звертаючись до бютівців і „нашоукраїнців", В. Янукович, керівник партії олігархів і корупціонерів, з задоволенням вказав на тріску в чужому очці: „Ми пам'ятаємо, як ви заплямували себе корупцією і кумівством". І вже голосний сміх у сесійній залі спричинила ця його погроза: „Ми, перебуваючи в опозиції, не дозволимо новому урядові йти шляхом популізму і руйнувати економіку".

Бо на сьогоднішній день вже майже нема куди її руйнувати: за найновішими даними Державного комітету статистики, за листопад цього року, річна інфляція досягнула 14.2 відс., тобто є найвищою за останні сім років.

І ще така „пікантна" подробиця. Після свого виступу В. Янукович, вже поза залею засідань, сказав у розмові з журналістами, що має намір повернутися в крісло прем'єр-

(Закінчення на стор. 5)

Юлія Тимошенко після обрання на посаду прем'єр-міністра на засіданні Верховної Ради України в Києві у вівторок, 18 грудня. *Фото: УНІАН*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Україна – маяк реґіону"

КЕМБРІДЖ, Масачусетс. — Дейвид Кремер, заступник державного секретаря США з питань Росії, України, Молдови та Білорусі, 13 грудня виступив на семінарі в Українському науковому інституті Гарвардського університету з доповіддю „Американсько-українські взаємини: демократичні досягнення та виклики майбутнього". Оскільки Д. Кремер має прямий стосунок до формування американського зовнішньополітичного курсу у вказаному реґіоні, читачам буде цікаво дізнатися, що він думає про українську політику. Як виявилося, у Вашінґтоні останні події в нашій державі оцінюють з ентузіазмом і вважають Україну, за словами Д. Кремера, „маяком реґіону". Заступник держсекретаря розпочав свій реферат з короткої згадки про Київську Русь: Київ був першим, Москва – другою. На відміну від Білорусі та Росії, наголосив він, Україна впевнено крокує шляхом демократичних реформ, а свобода слова й дотримання прав людини є незаперечним фактом. Вашінґтон також задоволений, що, попри гостре протистояння груп українського „естаблішменту", держава уникла хаосу та кровопролиття. Уряд США й надалі вважає Помаранчеву революцію значним досягненням українського народу, яка має також інтернаціональне значення. Демократичний курс України підтвердили й останні вибори депутатів до Верховної Ради. За словами Д. Кремера, американсько-українські відносини завжди були добрими, за винятком періоду 2000-2004 років, але навіть тоді контакти та співпраця американського й українського урядів не припинялися. *(„Львівська газета")*

Зросла оплата за розгляд не-іміґраційної візи до США

КИЇВ. — Починаючи з 1 січня 2008 року, оплата за розгляд заяв на отримання не-іміґраційної візи США зросте на 31 дол. (до 131 дол.). Ця сума стягуватиметься у всьому світі. Від Посольства США в Україні американським законом вимагається стягувати цей збір для покриття видатків на процедуру розгляду справ з видання не-іміґраційних віз. Востаннє цей візовий збір підвищувався у 2002 році. З того часу витрати, пов'язані зі заходами безпеки, запровадженням систем, заснованих на нових інформаційних технологіях, а також інфляція підняли видатки до нинішніх 131 дол. Посольство зробить усе можливе, щоб пошукувачам віз за сплачений 131 дол. надавалися якнайякісніші послуги. Посольство надає пошукувачам віз конкретний час для співбесіди і ретельно дотримується графіку. Також намагається проводити співбесіди у зручних умовах і видавати візи якомога швидше після інтерв'ю. Посольство і уряд США підтримують відвідання США громадянами України як з туристичною метою, так і для того, щоб скористатися багатьма підприємницькими та освітніми можливостями, які мають США. *(Посольство США в Україні)*

Входить в дію новий візовий режим

КИЇВ. — Угода про спрощений візовий режим між Україною та ЕС, що про неї 14 грудня в Києві домовились експерти МЗС України та Европейської комісії, стає чинною з 1 січня, незалежно від того, чи ратифікує її Верховна Рада, повідомив голова консульської служби МЗС Борис Базилевський. „Президент України вніс на ратифікацію цю угоду з питань віз як першочергову на розгляд Верховної Ради України. Крім цього, ми інформували Еврокомісію про те, що ми завершили внутрішньодержавні процедури щодо введення у дію угоди. Ця угода, за рішенням Европейської комісії, вступає у дію з 1 січня", – зазначив Б. Базилевський. Рада міністрів ЕС ратифікувала угоду з Україною про спрощення візового режиму. Розгляд угоди цим органом ЕС є останнім етапом її ратифікації. Після цього документ має розглянути Верховна Рада України. Угода передбачає збереження цін на візи для українців у 35 евро, а для певних катеґорій громадян вони будуть безкоштовними. *(Радіо „Свобода")*

Посол О. Шамшур зустрівся з діячами української громади в США

ВАШІНҐТОН. — 14 грудня 2007 року – Посол Олег Шамшур зустрівся з провідниками, духовенством та впливовими громадськими діячами української громади в Сполучених Штатах Америки. Учасники зустрічі обговорили спільні пляни взаємодії з низки актуальних питань української історії та двостороннього співробітництва, зокрема щодо проведення заходів у 2008 році з вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років, відзначення 90-річчя української дипломатії, організації спільних культурних подій. Кульмінацією заходу стало вручення Надії МакКоннел, голові Фундації „Україна-США", нагороди – ордену Княгині Ольги III ступеня. *(Посольство України в США)*

Київ турбується небезпекою на східньому кордоні

КИЇВ. — Україна стурбована небезпекою на своєму східньому кордоні, що виникла після призупинення Росією участи в Договорі про звичайні збройні сили в Европі, заявив 14 грудня заступник міністра закордонних справ України Андрій Веселовський. Якщо ключова країна виходить з Договору, це означає, що вона не дозволяє інспекцію важких озброєнь і може безконтрольно нарощувати озброєння на своїй території. Україна закликає державиучасниці Договору активізувати зусилля для пошуку виходу з нинішньої ситуації, враховуючи інтереси усіх сторін у галузі міжнародної безпеки. Росія призупинила свою участь у Договорі про звичайні збройні сили в Европі цього тижня. Стурбованість цим кроком вже висловили Організація безпеки і співробітництва в Европі, Евросоюз і НАТО. Договір про звичайні збройні сили в Европі – це основа колективної безпеки на континенті. Цей документ передбачає, зокрема, інспекцію країнами-учасницями п'яти родів важких озброєнь. *(Радіо „Свобода")*

Помер найстарший чоловік у світі Григорій Нестор

ЛЬВІВ. — Григорій Нестор, нежонатий галичанин, який навесні став всесвітньовідомим, коли було встановлено, що він – найстарша у світі людина, помер 15 грудня на 117-му році життя. Сільський голова Старого Яричева, Андрій Андрущенко повідомив, що Г. Нестора було поховано 16 грудня. Г. Нестор народився 15 березня 1891 року, і свій тривалий вік приписував тому, що не курив, їв овечий сир і ніколи не був одружений. Г. Нестор, який навесні цього року приймав багато журналістів, розповів їм, що пригадував навіть Австро-Угорську імперію. *(ББС)*

Підписано останній документ щодо вступу України до СОТ

КИЇВ. — Україна погодила умови вступу до СОТ з Ґватемалою. 20 грудня можуть ухвалити рішення про вступ України в цю організацію. За словами керівника Міністерства економіки Анатолія Кінаха, Україна і Ґватемала підписали двосторонній протокол про доступ на ринки товарів і послуг. Це 53-ий і останній такий документ, підписаний Україною в рамках вступу до Світової організації торгівлі. А. Кінах заявив, що Генеральна рада СОТ на засіданні цього тижня може визнати виконання Україною всіх умов для приєднання до організації. Президент Віктор Ющенко сподівається, що 20 грудня СОТ ухвалить позитивне рішення щодо вступу України в цю організацію. Раніше робоча група Світової організації торгівлі планувала розглянути заяву України на вступ з 30 листопада по 2 грудня. *(Радіо „Свобода")*

„Андріївський узвіз" визнано „Книжкою року Бі-Бі-Сі–2007"

КИЇВ. — Книгою-переможцем премії „Книга року Бі-Бі-Сі" визначено „Андріївський узвіз" Володимира Діброви. Визначено також переможця конкурсу читацьких рецензій, який цього року проводила Українська служба Бі-Бі-Сі, – Тетяну Дігай. Вибір серед фіналістів книжкової премії виявився дуже складним. Всі книжки – „Сьомга" Софії Андрухович, „Трохи пітьми" Любка Дереша, „Андріївський узвіз" В. Діброви, „Майже ніколи не навпаки" Марії Матіос та „БЖД" Сашка Ушкалова – здалися експертам цікавими і важливими. Цьогорічне журі: Віра Агеєва – професор Києво-Могилянської академії, Сергій Васильєв – культурний оглядач журналу „ШО", Сергій Жадан – письменник, минулорічний переможець Книги року Бі-Бі-Сі, Олександер Ірванець – поет, Світлана Пиркало – продюсер Бі-Бі-Сі. С. Пиркало повідомила В. Діброву, який перебуває у США, про перемогу його книжки. *(ББС)*

МЗС закликає росіян взяти приклад з євреїв і поляків

КИЇВ. — Міністерство закордонних справ України (МЗСУ) закликає Росію за столом переговорів з'ясовувати проблемні питання історії, сказав 18 грудня речник МЗС України Андрій Дещиця, коментуючи заяву російського МЗС про поширення русофобських настроїв в Україні. Він зазначив, що важко коментувати цю заяву, яка „не носить дипломатичного навантаження, а більше подібна до пропаґандистської політичної декларації".

За словами А. Дещиці, МЗС України неодноразово звертався до своїх колеґ у Росії з тим, щоб з'ясування „важких сторінок" в історії та питань, які турбують обидві сторони як у політичному, так і в історичному аспекті, відбувалося не через заяви МЗС, а за столом переговорів. „Ми готові вести такі переговори, більше того, якщо мова йде про якісь історичні аспекти, то, звичайно, це питання істориків – давати такі оцінки, і ми не проти, щоб історики по обидві сторони сіли за стіл переговорів", – сказав він.

А. Дещиця нагадав, що Україна має добрі приклади співпраці істориків, а саме – створення українсько-польських та українсько-еврейських „історичних комісій". „Сподіваємось, що, можливо, таку саму комісію можна буде створити між Україною і Росією", – додав він.

А. Дещиця також зазначив, що українські дипломати погоджуються зі своїми російськими колегами у тому, що оцінку історичним подіям мала б давати громадськість. У зв'язку з цим він нагадав, що напередодні було оприлюднено заяви громадських організацій у Криму, які оцінюють заяву російського МЗС як антиукраїнську і недружню відносно України та українців.

14 грудня МЗС Росії поширило заяву, в якій висловило занепокоєння у зв`язку з „антиросійськими проявами» в Україні, та в якій, зокрема, йдеться про реабілітацію УПА, акти вандалізму щодо пам'ятників радянським воїнам у західних областях України, а також про перейменування низки вулиць у Львові. „У Росії глибоко стурбовані посиленням відверто націоналістичних, антиросійських і русофобських настроїв і проявів в Україні. Фактично йдеться про спроби використання складних періодів нашої спільної історії для отримання миттєвих політичних вигод на догоду сумнівним ідеологічним установкам", – говориться в заяві. Окрім цього, висловлюється невдоволення реабілітацією воїнів Української Повстанської Армії.

Міністерство закордонних справ України „з гумором" сприймає заяву Росії щодо „антиросійських настроїв" в Україні, заявив заступник міністра Юрій Костенко. Він повідомив, що наразі МЗС очікує реакцію громадських організацій, науковців та молоді, котрих у документі згадують російські дипломати. *(УНІАН, Радіо „Свобода")*

Вифлеємська зоря ...

(Закінчення зі стор. 1)

але коли прийшли в Єрусалим по довгій мандрівці, не сумнівалися, ані не були залякані. Вони відважно звернулися до Ірода та, певні себе, не питали, *чи* дитятко народилося, але *де* можна його знайти: „Де цар юдейський, що оце народився? Бо ми бачили його зорю на сході і прийшли йому поклонитись" (Мт. 2, 2).

Після зустрічі з Іродом Вифлеємська зоря провадить їх дальше: „І ось зоря, що її бачила на сході, йшла перед ними, аж поки не підійшла й не стала зверху, де було Дитятко" (Мт. 2, 9).

Мудреці сповнені радости, коли нарешті бачать Дитятко. „Увійшли до хати й побачили Дитятко з Марією, матір'ю його, і впавши ниць, поклонились Йому; потім відкрили свої скарби й піднесли Йому дари: золото, ладан і миро" (Мт. 2, 11).

Порівняйте цю радість та віру мудреців з підозрінням і стархом, які ця сама зоря викликує в Ірода та в первосвящеників і книжників. Вони немов зовсім несвідомі зорі, яка появилася над ними, тоді, коли мудреці пізнали її здалека та подорожували сотні миль, щоб збагнути, що вона собою представляє.

Їхня таємнича проща пошуків нового Царя несподівана для Ірода і всього міста. Читаємо, що, „почувши це, цар Ірод стривожився, і ввесь Єрусалим з ним" (Мт. 2, 3). Він скликає збори первосвящеників, які підтверджують, що за старими пророцтвами Вифлеєм має бути місцем народження довгоочікуваного Месії. „Ти ж, Вифлеєме-Ефрато, занадто малий єси, щоб бути між тисячами Юди. З тебе вийде мені той, хто має бути Володарем в Ізраїлі" (Мт. 5, 1).

Ця новина, яка повинна була сповняти їхні серця невимовною радістю, навпаки – навіває на них підозріння, ненависть і заздрість. Ірод вигадує, яким способом вбити Дитя, – і ця постанова кінчиться смертю Святих Невинних, які першими пролили кров за Христа. „Тоді Ірод, побачивши, що мудреці з нього насміялися, розлютився вельми й послав повбивати у Вифлеємі й по всій його окрузі всіх дітей, що мали менше, ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців" (Мт. 2, 16).

Чому Ірод та первосвященики не бачили світло Вифлеємської зорі тоді, коли мудреці бачили його чітко з далекої відстані? Чому серце Ірода повне неправди і дволичности, коли мудреців серця були такі відверті та щирі? Чому Ірод вперто лишився в палаті, коли мудреці шукали печери, де спочивало Дитятко? Чому Ірод пробував заглушити вістку про Різдво Месії, коли мудреці його проголошували? Чому Ірод приніс меч, щоб скоротити життя новонародженого Царя, коли мудреці принесли земні скарби – золото, ладан і миро?

Відповідь на це ясна: Ірода серце було отруєне гордістю, тоді, коли серця мудреців були сповнені покорою. Іродова гордість і заздрість прикували його до свого трону тоді, коли мудреці, в покорі та шанобливості, вклякали перед Ісусом та поклонялися Йому.

Хто мав щастя бути в Церкві Різдва Христового у Вифлеємі, пам'ятає, що вхід до храму дуже низький. Це „Двері Покори", бо кожний мусить схилити голову, щоб увійти. Щойно тоді можна наблизитися, щоб помолитися на місці, де, каже традиція, народився Господь.

Дорогі брати і сестри! Покора – це ключ до багатозначного та духовного святкування Різдва Христового. Ми теж мусимо наближатися до ясел Христа так, як це робили колись мудреці, як роблять це прочани до Церкви Різдва Христового, з похилими головами та відкритими серцями, щоб нас освітило тепло і світло новонародженого Сина Божого. Світське та невіруюче суспільство, в якім проживаємо, не бачить світла Вифлеємської зорі, яка освітлює світ, подібно, як не бачили його Ірод, первосвященики та книжники. Не уподібнюймося до них. Дозвольмо себе провадити, як робили це мудреці, світлом Вифлеємської зорі, яка провадить нас до Христа.

Появу зорі, яка сповіщатиме народження Месії, віщували у Святому Письмі давно, заздалегідь. Ще коли ізраїльтяни мандрували по пустелі після виходу з Єгипту. Читаємо в пророка Валаама: „Бачу його, та не під теперішню пору; дивлюся на нього, та не зблизька. Зійде бо зірка з Якова, підійметься берло з Ізраїля" (числа 24, 17).

Зоря, яка мерехтить через туман століть у пророцтві Валаама, є символом Ісуса Христа, Месії, а палиця – символом авторитету і сили, якою установив Він Боже Царство на землі. Різдво Христове є кульмінаційною точкою Божого спілкування з людством. Коли хто чув, щоб так полюбив людей, щоб зійшов зі своїх висот, щоб їх спасти? Як краще може наблизитися Бог до людства, як тим, що покриває своє вічне Божество нашою смертною людською природою, щоб ступати поміж нами? Це чудо, яке сповнює нас кожного року як святкуємо Різдво Христове – Бог посеред нас! З нами Бог!

Хай сяйво Вифлеємської зорі просвітлює та зігріває наші серця радістю, любов'ю та злагодою тепер і повсякчас. Хай воно захищає і провадить нас в обіймах Христа – Дитятка. Хай новонароджений Син Божий благословить та захищає наші родини, парафії, державу.

Христос Родився!
Славімо Його!

† **Стефан Сорока,**
Митрополит Української Католицької Церкви у США, Архиєпископ Філядельфійський для українців
† **Роберт Москаль,**
Єпископ Пармської єпархії св. Йосафата;
† **Річард Семінак,**
Єпископ Чиказької єпархії св. Миколая;
† **Павло Хомницький, ЧСВВ,**
Єпископ Стемфордської єпархії;
† **Іван Бура,**
Єпископ-помічник Філядельфійської Архиєпархії.

Помер бл. п. Архиєпископ УПЦ в США Всеволод

Св. п. Архиєпископ Всеволод

З глибоким сумом повідомляємо, що 16 грудня 2007 року на 80-му році життя закінчив свою земну мандрівку Його Преосвященство Архиєпископ Всеволод, Єпарх Західньої Єпархії Української Православної Церкви США і Титулярний єрарх Скопельський Святого екуменічного Константинопольського патріярхату.

Похоронні відправи Його Преосвященства Архиєпископа Всеволода відбудуться в такому порядку: 26 грудня о 3-ій год. по полудні – священича похоронна відправа, частина 1-ша, в Катедрі св. Володимира (2238 Вест Кортезвулиця, Чикаго, Ілиной). 27 грудня о 7-ій год. вечора – 2-га частина священичої похоронної відправи – в Церкві-пам'ятнику св. Андрія в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі; 28 грудня о 9-ій ранку – Божественна Літургія з похоронною відправою на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавн-Бруку, Ню-Джерзі.

Замість квітів на могилу Церква і рідні просять складати пожертви в блаженну пам'ять Архиєпископа Всеволода для таких добродійних організацій: Освітній та історичний центр Української Православної Церкви в США; Програма опіки над сиротинцем в Україні; Меморіяльна Бібліотека Симона Петлюри у Парижі, Франція.

Співчуття можна надсилати на адресу адміністрації Консисторії: Consistory Administrative Offices. Ukrainian Ortodox Church of the USA, P. O. Box 495, South Bound Brook, NJ 08880. Електронна пошта: uocofusa@aol.com, факс: (732) 356-9437. Courier delivery: Ukrainian Orthodox Church of the USA, 135 Davidson Ave., Somerset, NJ 08873.

Консисторія УПЦ в США

Він царює ...

(Закінчення зі стор. 1)

пісня святих ангелів, що повночутно пролунала над Вифлеємом в святу ніч Різдва Спасителя: „Слава Богу на висоті, на землі мир, у людях добра воля" (Лк. 2:14) – нова, актуальна, не застаріла і не завмерла. І наш український побожний народ торжествує в це Велике Свято, колядуючи свої рідні колядки, що мають особливе значення і стверджують святу правду.

Народжений Господь приніс Божу Правду, дав людям Закон любови. В житті людей Він зродив велику надію на те, що прийде час, коли зникнуть війни, покривдження й ненависть між людьми, тоді люди будуть себе тримати на Божих дорогах і дійдуть до вічних Божих признань і загального спокою.

Дивлячись на швидко мінливий світ навколо нас, спостерігаємо, що імперії прийшли і пройшли, управителі, диктатори, деспоти й завойовники, кожний маючи свій день, пройшли через сторінки історії. По наших містах і селах, наших громадах та в наших родинах ми також бачимо певні щоденні зміни. Напевно й завтрашній день матиме свої зміни, а з ними, напевно, будуть інші турботи. Куди ж нам подорожувати, щоб знайти мир і спокій? До кого можемо звернутися за спокоєм, станом рівноваги і сили? Господь Ісус Христос є Той, що дає поради. Він очікує, щоб ми дали Йому місце в наших серцях. Тоді ми знайдемо спокій, радість, стан рівноваги та подостатнє життя – усі Його ласки й щедрости.

З усього, що прийшло і пішло, серед швидких щоденних змін, одне царство залишається незмінним – Царство, яке почалося в тій невеликій землі Палестини, в маленькому місті Вифлеємі. Цар, що був покладений на сіні, не прийнятий людьми, став жертвою на хресті. Але Він царствує на Небі, праворуч Отця, серед Його святих праворуч Отця, серед Його святих ангелів. Він царствує в кожному серці, яке відкрилося дл Нього і дало Йому місце. Він царствує в Його Святій Церкві, яка слідує Слову Святого Євангелія і усуває інші впливи. Сам Господь Бог сказав про Нього нам: „Він же буде Великий і Сином Всевишнього званим... і царюванню Його не буде кінця" (Лк. 1:32-33).

Спаситель, що Його Різдво ми тепер святкуємо, Він – „Дивний порадник, Бог сильний, Отець вічности, Князь миру" (Іс. 9:5-6).

Отож прийдімо до Нього. Вручім Йому своє малозначне життя. Він дасть нам мир, напрям і ціль життя. Принесім Йому наші слабості – і Він дасть нам силу. Для подолання смутку Він дасть нам радість. Приходьмо до Нього в гріхах наших – Він дасть нам прощення, приведе до досконалости. Слава Богові, Він царює! З нами Бог!

Улюблені у Христі! Вітаємо вас з Празником Різдва Христового! Нехай Він буде для всіх піднесенням душею до небесних висот. А Новий 2008-ий рік нехай принесе нам усім добре здоров'я, добробут, душевний спокій та радість у Христі Ісусі.

Христос Народжується!
Славімо Його!

† **Константин,**
Митрополит Української Православної Церкви в США і діяспорі;
† **Іван,**
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;
† **Антоній,**
Архиєпископ Української Православної Церкви в США;
† **Всеволод,**
Архиєпископ Української Православної Церкви в США;
† **Іоан,**
Архиєпископ Української Православної Церкви в діяспорі;
† **Юрій,**
Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді;
† **Єремія,**
Єпископ Єпархії УПЦ в США на Південну Америку;
† **Андрій,**
Єпископ УПЦ в діяспорі (на Велику Британію і Західну Европу).

АМЕРИКА І СВІТ

К. Райс знову в Іраку

БАГДАД, Ірак. — Секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс 18 грудня прибула з неочікуваною візитою до Іраку. Як повідомив представник Держдепартаменту США, К. Райс закликала іракську владу активізувати процес національного примирення. За офіційними даними, починаючи з червня, кількість вибухів і нападів в Іраку зменшилась на 60 відс. Проте Вашінґтон вважає недостатніми заходи, які вживає іракський уряд для припинення ворожнечі між етнічними та релігійними громадами. (*Радіо „Свобода“*)

Росія постачає уран до Ірану

МОСКВА. — Російська державна атомна аґенція 17 грудня заявила, що вона почала постачати ядерне паливо Іранові. Аґенція заявила, що 16 грудня перші контейнери прибули на покищо недобудовану Бушерську атомну станцію. Російське міністерство закордонних справ каже, що постачання триватимуть два місяці і що тепер Іранові не потрібно збагачувати уран. Захід побоювався, що цією технологією Тегран міг скористатися для виготовлення бомби. Іран досі не прокоментував ці повідомлення, але підтвердив початок постачань. Президент Махмуд Ахмадінеджад залишив Іран, аби взяти участь у хаджі до Меки. Це, ймовірно, підштовхне до припущень, що за лаштунками таки було досягнуто домовлености, яка, можливо, призведе до припинення Теграном збагачення урану. Це, звісно, буде великим поступом невдовзі після того, як Іранові вдалося змусити Вашінґтон визнати відсутність його військової ядерної програми. Втім, покищо немає жодних доказів того, що Іран плянує змінити свою політику, яка втягнула його у конфлікт зі Заходом. *(ББС)*

Британські війська передали Басру іракцям

ЛОНДОН. — Британські війська 16 грудня передали контролю над південно-іракським містом Басра і всією провінцією іракській владі – через чотири з половиною роки після вторгнення під проводом американців. Це передання стало важливим елементом на шляху до остаточного виведення британських військ з південного Іраку. У церемонії на летовищі Басри британські та іракські представники підписали меморандум порозуміння, в якому оформлено передання. Міністер закордонних справ Британії Дейвид Мілібенд, який був присутній на церемонії, сказав, що Британія лишатиметься другом Іраку, але тільки самі іракці можуть керувати своєю країною. *(ББС)*

Фідель Кастро готовий відійти від влади

ГАВАНА, Куба. — Керівник Куби Фідель Кастро, який вже майже півтора року не з’являвся на людях після тривалої хвороби, 18 грудня назвав своїм обов’язком не триматися за владу і не перешкоджати становленню молодшого покоління політиків. Ця заява міститься у листі, зачитаному на кубинському телебаченні, де реґулярно передають заяви провідника. У Гавані це не можна вважати офіційним оголошенням про відхід від влади, але 81-річний Ф. Кастро вперше відверто визнав, що він може відійти від влади. Наступного року на Кубі відбудуться вибори Національної асамблеї та президента Державної ради. *(ББС)*

В. Путін прийняв пропозицію очолити уряд Росії

МОСКВА. — Президент Росії Володимир Путін погодився обійняти посаду прем’єр-міністра Росії після президентських виборів в березні 2008 року, і без перерозподілу повноважень між прем’єром і президентом, про це В. Путін заявив 17 грудня в Москві на з’їзді партії влади „Єдина Росія“. В. Путін зробив ще одну заяву, запропонувавши з 1 лютого 2008 року збільшити платні в бюджетній сфері на 14 відс. проти плянованих раніше 7 відс. Того ж дня в Москві на з’їзді партії влади „Єдина Росія“ офіційно висунуто віце-прем’єр-міністра Росії Дмитра Медведєва кандидатом в президенти Росії для участи у виборах в березні 2008 року. Раніше, 11 грудня, Д. Медведєв запропонував В. Путінові стати прем’єром РФ у разі його перемоги на президентських виборах в березні 2008 року. Голова Партії Реґіонів Віктор Янукович особисто прибув України на з’їзд „єдиноросів“ і привітав „Єдину Росію“ з „переконливою перемогою“ на парляментських виборах. Партія Реґіонів та „Єдина Росія“ співпрацюють за між партійною угодою. *(УНІАН, ББС)*

Зміняються прокурори Міжнародного трибуналу

ГАҐА, Голяндія. — Карла дель Понте залишає посаду Генерального прокурора Міжнародного трибуналу з колишньої Юґославії у Газі. Вона вступила на цю посаду в 1999 році і з того часу допомогла заарештувати кількох найбільш розшукуваних трибуналом осіб. Від 1 січня наступного року К. дель Понте працюватиме послом Швеції в Арґентині, а новим Генпрокурором Газького трибуналу стане бельгієць Серж Брамерц. *(Радіо „Свобода“)*

Названо 10 економічних центрів світу

ЛОНДОН. — 17 грудня Міжнародне аґентство „Standard & Poor’s“ назвало основні економічні центри світу. До першої десятки увійшли: Чикаґо, Лондон, Лос-Анджелес, Мадрид, Мілан, Москва, Ню-Йорк, Париж, Торонто і Йокогама. Зокрема критеріями відбору провідників є економічна важливість держави, в якій розташовано місто – повідомляє аґентство „Thomson Financial“. Усі країни, в яких знаходяться ці міста, входять у десятку найбільших у світі за розміром Внутрішній валовий продукт. При цьому всі міста є великими економічними вузлами. Крім інших критеріїв, наявність статусу столиці держави не була умовою для включення міста в список, відзначає „S&P“. Розмір міста також враховувався - кожен з них має населення більше мільйона осіб. Крім того, оцінка міст ґрунтувалася на їхній платоспроможности, добробуті і інвестиційних діях. „S&P“ щороку вибирає десять міст з понад 15 тис. американських і з понад 340 міст з 27 інших країн світу. *(„Кореспондент“)*

У Страсбурзі підписали Хартію основоположних прав ЕС

СТРАСБУРҐ, Франція. — Громадяни країн ЕС зможуть вирішувати справи про порушення своїх прав, не звертаючись до Европейського суду з прав людини. Основою для цього стане Хартія основоположних прав ЕС, яку 12 грудня підписали керівники Европарляменту, Еврокомісії та Европейської ради. Хартія основоположних прав Европейського союзу, яка є ширшою за Конвенцію з прав людини Ради Европи, закріплює, окрім основних, соціяльні права працівників, зокрема право на страйк, а також забезпечує захист персональних даних та забороняє клонування людини. Окрім цього, документ містить статті про політичні права громадян та мешканців країн Европейського союзу. Цю хартію усі глави держав ЕС підписали ще 2000 року, але до цього часу вона мала вигляд декларації, яка не є обов’язковою до виконання. Водночас спроба надати документові юридичної сили не була успішною, оскільки хартія була складовою частиною проєкту конституції ЕС. Тепер ухвалення документу прив’язане до підписання нової основоположної угоди Евросоюзу. Водночас Великобританія та Польща, після тривалої суперечки з іншими країнами ЕС, отримали дозвіл не розповсюджувати дію хартії на своїй території. *(„Німецька хвиля“)*

В Іраку внаслідок вибуху загинуло щонайменше 40 осіб

БАГДАД, Ірак. — Поліція Іраку повідомляє, що в заселеному переважно шиїтами місті Амара 13 грудня терористи підірвали три автомобілі. Щонайменше 40 осіб загинули і близько 125 отримали поранення. За словами правоохоронців, вибухи прогриміли один за одним. Один з них стався у ґаражі, інший – на ринку і третій – біля поліцейського відділу. Дотепер південні райони Іраку вважалися більш-менш спокійним реґіоном. Боротьба між ворожe налаштованими шиїтами загострилася після того, як британські військові передали контролю над цією територією іракським силам безпеки. *(„Голос Америки“)*

Новий дипломатичний конфлікт між Москвою та Лондоном

ЛОНДОН. — Британський уряд 13 грудня критикує вимоги Росії, аби Британська рада закрила всі свої бюра за межами Москви. Британська рада відкидає закиди в порушенні російського законодавства, які пролунали на її адресу. Британська рада, що просуває британську культуру за межами Великобританії, а також Міністерство закордонних справ країни заявили, що рада діяла у повній відповідності з російським податковим законодавством, а також згідно з угодою, яку було підписано з Росією з цього приводу в 1990-их роках. Три місяці тому Британська рада оголосила, що закриває дев’ять реґіональних представництв у Росії й передає їх обов’язки російським партнерам. Після цих закриттів залишаються головне бюро у Москві та представництва у Санкт-Петербурзі та Єкатеринбурзі. Речник Британської ради каже, що організація має намір далі працювати в Росії у трьох місцях, що лишаються. У Британії не мають сумнівів, а в Росії не приховують, що крок російського уряду є відплатним заходом у дипломатичній суперечці сторін навколо вбивства у Лондоні торік російського еміґранта і критика Кремля Олександра Литвиненка. Офіційно ж МЗС Росії пояснює закриття представництв порушенням Британською радою російських законів. *(„Німецька хвиля“)*

Загинуло особливо багато журналістів

МОСКВА. — У 2007 році в світі було здійснено особливу кількість убивств журналістів, заявив генеральний секретар Міжнародної федерації журналістів Айдонт Вайт. „Упродовж останніх трьох років кількість убивств зростає. Це жахлива криза, її необхідно вирішувати. Ми повинні покласти кінець безкарності вбивць журналістів, ми повинні забезпечити своїм людям упевненість у тому, що вони працюють у безпеці“, – сказав А. Вайт на щорічній зустрічі рідних і близьких журналістів, які загинули під час виконання професійних обов’язків, що відбулася в суботу, 15 грудня, у Центральному будинку журналіста в Москві. *(„Кореспондент“)*

Угода на конференції ООН щодо клімату

БАЛІ, Індонезія. — На конференції ООН щодо змін клімату на індонезійському острові Балі відкрито шлях для початку переговорів про нову угоду, що має замінити Кіотський протокол, термін дії якого вибігає 2012 року. У проєкті угоди, якої було досягнуто після тривалих і жорстких переговорів, міститься заклик до значних зменшень викидів парникових ґазів, однак, не вказані конкретні цифри, проти чого виступали США. Білий Дім критично висловлюється щодо компромісового рішення, ухваленого на Міжнародній конференції ООН з питань захисту клімату на плянеті, що завершилася 15 грудня. На думку США, підсумковий документ конференції – так звана „дорожня карта” боротьби проти ґльобального потепління – передбачає недостатню відповідальність країн, що розвиваються, у царині боротьби за зменшення викидів парникових ґазів. Малі країни нарікають на те, що ухвалені кроки не є достатніми. Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун назвав угоду важливим першим кроком у справі подолання кліматичних змін. (*ББС, „Німецька хвиля“)*

Нагорода за особисту мужність

НЮ-ЙОРК. – 18 грудня Посол України у США Олег Шамшур вручив орден „Золота Зірка" Віті Кверель – вдові командира окремого стрілецького батальйону 100-ої стрілецької дивізії, учасника визволення концентраційного табору „Освенцім" 27 січня 1945 року Анатолія Шапіро. Звання Героя України було присвоєно А. Шапіро Указом Президента України Віктора Ющенка за особисту мужність і героїчну самопожертву в роки Другої світової війни.

В урочистій церемонії нагородження взяли участь Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, представники єврейської громади та громадських ветеранських організацій міста.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку

Великий терор 1937-1938 років

Продовження теми з ч. 50

Ліміт на розстріл

23 лютого 1937 року в Москві почалося пленарне засідання Центрального комітету Комуністичної партії – ВКП(б), на якому з доповіддю „Про недоліки партійної праці з ліквідації троцкістських та інших дворушників" виступив Йосиф Сталін. Він закликав перейти від дискусій до викорчовування і розгрому „ворогів народу". Сталін назвав конкретне число „ворогів" – 30 тис. осіб. На той час 18 тис. з них вже було арештовано.

Ще під час пленуму почалися дальші арешти і розстріли. В країні зростав масовий політичний психоз. 2 липня 1937 року Політичне бюро ЦК ВКП(б) звеліло обласним і республіканським представникам НКВД узяти на облік усіх „куркулів", які повернулися з місць ув'язнення, негайно їх арештувати і найактивніших розстріляти, а решту вислати у віддалені райони СРСР. Ще 29 жовтня 1929 року були створені позасудові органи – „трійки", яким 5 липня 1937 року було надано право оголошувати смертні вироки. Репресії мали почагися з 5 серпня 1937 року. В СРСР у „в пляновому порядку" належало розстріляти і вислати 268,950 осіб, в томі числі у таборах НКВД розстріляти 10 тис. осіб. Але провідники республіканських НКВД і начальники крайових та обласних управлінь почали клопотатися про збільшення лімітів на розстріли. Москва охоче погодилася. Від 5 серпня 1937 року до середини листопада 1938 року „трійки" засудили до розстрілу 400 тис. осіб. В листопаді 1938 року були розстріляні також самі „трійки", щоб не мати небажаних свідків.

Але смертні вироки оголошували також Особлива нарада при НКВД, військові трибунали і суди. Тільки Військова колегія Верховного суду СРСР від 1 жовтня 1936 року до 30 вересня 1938 року засудила до розстрілу 30,414 осіб. Ці репресивні органи продовжували свою діяльність і в наступні роки.

5 липня 1937 року було схвалено пропозицію НКВД про ув'язнення в таборах дружин „ворогів народу" з переданням до сиротинців їхніх дітей віком до 15 років. Тільки за пів року було репресовано 43 тис. жінок і дітей.

Загалом за 1937-1938 роки за офіційними даними було засуджено 1.3 млн. осіб, з них до страти – 681,692 особи. Правозахисники вважають, що було засуджено понад 1.7 млн. осіб, страчено понад 700 тис. Число в'язнів у таборах перевищило 2 млн. осіб. Репресії породили атмосферу страху, шпигуноманії. В Червоній армії перед початком Другої світової війни було репресовано 40 тис. старшин. В роки Великого терору було здійснене масове виселення цілих народів. Усі великі промислові об'єкти будувалися руками в'язнів. Субкультура кримінального світу, його пріоритети і мова були накинені суспільству. 1937 рік – це фальсифікація звинувачень, тортури арештованих, таємність судів, офіційна брехня про долі розстріляних. Це сотні тисяч дітей з поламаним дитинством.

Знищення національних меншин

30 листопада 1937 року був виданий спеціяльний указ уряду СРСР проти латвійців, за яким вбили 16,575 осіб. Через два тижні розстріляли 10,545 греків. 14 грудня „латвійський указ" поширили на естонців, фінів і болгар. Естонців вбили 7,998, фінів – 9,078 осіб. Для знищення поляків був окремий указ – починаючи з 20 серпня 1937 року, за три місяці було вбито 111.071 особу. Німців розстріляли 42 тис. осіб. Статистика і дійсність не збігаються: облік каже, що у 1937-1938 роках в ув'язненні було 1.5 млн. осіб, з яких розстріляли 681,692 особи. Але за реальними оцінками дослідників, на початку 1938 року чисельність в'язнів ҐУЛаґ сягала 17 млн. осіб. Прикметно, що за офіційними даними у 1941 році в ҐУЛаґ було 278 естонців, тоді як депортовано їх понад 10 тис. Де поділися інші? З Литви депортували в 1941 году 30 тис. осіб, а в ҐУЛаґу опинилося 3,074.

Зокрема в Україні

Історик д-р Станіслав Кульчицький, відомий дослідник геноциду українського народу, пише: „За характером масовий терор поділявся на груповий та індивідуалізований. До групового слід віднести „розкуркулення", терор голодом в Україні та на Кубані, депортації національних меншин і малочисленних народів. У разі індивідуалізованого терору на кожного репресованого заводилася справа. Найбільшої „масовидности" (неологізм, запропонований Володимиром Леніним) терор набрав у 1937-1938 роках. Органи державної безпеки заарештували в Україні 15,717 осіб у 1936 році, 159,573 – в 1937 році, 106,096 – в 1938 році та 11,744 – в 1939 році. У доповіді „Про культ особи Сталіна„ на XX з'їзді КПРС Микита Хрущов вказав, що кількість заарештованих за звинуваченням у контрреволюційних злочинах у 1937 році зросла порівняно з 1936 роком більш, ніж у 10 разів".

Новий склад Кабінету міністрів України

Перший віце-прем'єр-міністер – Олександер Турчинов; віце-прем'єр-міністер – Іван Васюник; віце-прем'єр-міністер – Григорій Немиря; міністер освіти і науки – Іван Вакарчук; міністер транспорту і зв'язку – Йосип Вінський; міністер культури і туризму – Василь Вовкун; міністер економіки – Богдан Данилишин; міністер праці і соціяльної політики – Людмила Денисова; міністер оборони – Юрій Єханурів; міністер охорони здоров'я – Василь Князевич; міністер Кабінету міністрів – Петро Крупко; міністер реґіонального розвитку і будівництва – Василь Куйбіда; міністер з питань житлово-комунального господарства – Олексій Кучеренко; міністер внутрішніх справ – Юрій Луценко; міністер аґрарної політики – Юрій Мельник; міністер промислової політики – Володимир Новицький; міністер юстиції – Микола Оніщук; міністер закордонних справ – Володимир Огризко; міністер у справах сім'ї, молоді і спорту – Юрій Павленко; міністер фінансів – Віктор Пинзеник; міністер вугільної промисловости – Віктор Полтавець; міністер палива та енергетики – Юрій Продан; міністер охорони довкілля – Георгій Філіпчук; міністер з питань надзвичайних ситуацій і в справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи – Володимир Шандра.

Прем'єр-міністром...

(Закінчення зі стор. 1)

міністра. Можемо собі уявити, як „конструктивно" розхитуватимуть „реґіонали" український політично-економічний човен, яких колод накидають під ноги урядові Ю. Тимошенко, щоб він не зміг набути потрібного розгону і не втримався довго. Втім, вони з цим і не ховаються. Нестор Шуфрич, не в міру активний підспівувач В. Януковича, вже запевнив, що Партія Реґіонів заініціює нові позачергові вибори до Верховної Ради, „якщо уряд Ю. Тимошенко не впорається з сьогоднішніми реаліями".

Та оскільки, не дай, Боже, завжди може бути гірше, ніж було, то Президент В. Ющенко подякував урядові, очолюваному В. Януковичем, відзначивши орієнтацію „реґіоналів" на „підвищення соціяльних стандартів життя українців, та особливо – за те, що В. Янукович вчасно усвідомив важливість переобрання Верховної Ради як засобу оновлення влади в державі. „То була, безумовно, особиста відповідальна позиція", – підкреслив В. Ющенко.

В. Литвин, провідник бльоку власного імені, зробив перед журналістами заяву, що його депутати не підуть в опозицію і підтримуватимуть позицію більшости, якщо вона відповідатиме передвиборній програмі його бльоку.

Про наміри комуністів довідаємося, мабуть, дещо пізніше.

Відразу ж у середу депутатська коаліція одностайно затвердила склад нового уряду (список читайте на стор. 5), а прем'єр-міністер Ю. Тимошенко та інші члени нового Кабінету міністрів, окрім двох, склали присягу, після чого голова ВР Арсеній Яценюк оголосив, що новий уряд є правочинним.

Під час зустрічі з журналістами прем'єр Ю. Тимошенко ствердила, що демократичні сили повернулися у владу, щоб дати добрий лад в країні. „Я сподіваюся, що сьогодні призначений уряд є високопрофесійним, зформованим з досвідчених людей, котрі не підмінятимуть урядових завдань підприємницькими інтересами. Ми не допустимо, щоб державна політика використовувався заради наживи, крок за кроком проводитимемо системні реформи, які були закладені в програмі „Український прорив", – сказала Ю. Тимошенко. А її пресслужба повідомила, що на адресу нового прем'єр-міністра України надійшли вітальні телеграми від Федерального канцлера Німеччини Ангели Меркель, від Генерального секретаря Ради Европи Тері Девіса та від Верховного представника Европейського союзу з питань зовнішньої і безпекової політики Хав'єра Солани. Речник Державного департаменту США Том Кейсі у своїй заяві для преси назвав обрання Ю. Тимошенко „позитивним кроком вперед" і висловив надію, що новий уряд України утверджуватиме демократію і впроваджуватиме економічні реформи.

19 грудня парлямент розглянув і задовольнив заяви тих депутатів, котрі склали свої повноваження у зв'язку з призначенням їх на посади міністрів. З цим виникла „слизька" ситуація: коаліція якийсь коротенький період не налічуватиме необхідних 226 голосів, і Партія Реґіонів, швидше за все, спробує унеможливити працю Верховної Ради. Вони це вміють.

„Двоповерхова“ Україна

У зв'язку з тим, що діється у Верховній Раді – а те, що в ній діється, проєктується на всю Україну, – наша національно свідома громада шукає якоїсь вичерпної, універсальної відповіді, котрою можна було б пояснити низьку якість української влади і загалом політичної еліти країни. А також те, чому ця якість протягом 16 років державної незалежности України не поліпшується, чому з кожними новими виборами, черговими і позачерговими, знову й знову відтворюється, так що врешті суспільство стало подібним до будинку з двома поверхами, між якими нема ніякого сполучення: народна більшість сама дає собі раду, а законодавці та міністри урядують тільки з погляду власних інтересів. Скільки це може тривати, невже – завжди? Невже це справді так – що народ має саме таку владу, на яку заслуговує?

Цей висновок в різних словесних варіянтах все частіше зустрічається у політичних коментарях та аналізах. Ось останній приклад. На веб-сайті УНІАН (13 грудня) розміщено матеріял під заголовком „Українські політики – сучі сини, але вони – наші сучі сини“. І далі йдуть ось такі міркування: „Чому народні депутати мають демонструвати якусь особливу етику, поводитися у стінах Верховної Ради інакше, ніж звичайні люди поводяться на вулицях, в чергах, у тісняві міського транспорту?... Інших депутатів для нас не буде. Хіба знову покличемо на наші землі якихось варягів або з кимось возз'єднаємось... Гетьманщина і хуторянство у нас – на генетичному рівні. Поляк не може жити без гонору, росіянин – без царя в голові, а українець – без анархічного заперечення влади над собою“.

Ці „ходячі істини“ подібні до правди, але не є нею. Принаймні, не є повною правдою. Психологи і психоаналітики зі світовими іменами вже давно довели, що Бог порівно розділив поміж народами моральні та інтелектуальні якості. Генетика тут ні при чому, хоч задавнені, хронічні суспільні хиби сприймаються як щось фатальне, незмінне, як приреченість. Україна перебуває у стані задавненої, хронічної хвороби: діє зв'язок причин і наслідків, успадкований від радянської системи, від комуністичного тоталітаризму, коли влада не просто не служила народові, але запекло, всіма способами боролася з ним. Хіба вона щезла в 1991 році, в момент проголошення незалежної України? Ні, тільки перефарбувалася, щоб далі залишатися нагорі, зберегти прикоритні привілеї, своєю антинародною сутністю зводячи нанівець ідейне та моральне піднесення народу, який у загальноукраїнському референдумі 92 відс. голосів віддав за незалежність України. Ще більше всенародне піднесення сталося у 2004 році – Помаранчева революція. А після неї – знов те саме: чиновники перетасувалися місцями, але залишилися на владних верхах. І далі нема спілкування між двома поверхами українського дому.

Під час недавньої акції „Україна – зона культурного лиха“ в Києві висіли вуличні гасла „Табачники, не доводьте до нової Коліївщини!“. Бо український народ, як кожен інший народ на світі, терпить-терпить, але терпець може урватися.

Щоб цього не сталося, вся культурна, освітня, наукова, літературна, мистецька громадськість повинна взяти на себе відповідальність за політичне усвідомлення і, головне, – за моральне оздоровлення українського суспільства. Воно повинно одержати інший моральний приклад, ніж той, що дає теперішня влада. Все життя зміниться, якщо звичайна українська людина повернеться до духовних основ буття, понівечених радянською системою. Аж у цьому випадку і лише в цьому можна буде очікувати, що таке суспільство висуне з себе державних провідників принципово іншої якости.

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Не даймо Україні знову зажуритись...

В грудні 1240 року хан Батий напав на Київ, й от як тоді орда почала нищити все те, що було на голову чи на дві вище від неї, так нищить і дотепер. Видать, зосталося в родючому українському ґрунті лихе ординське сім'я, видать – проросло...

Наприкінці минулого місяця українська інтелігенція вже не витримала – виступила з революційною акцією „Україна – зона культурного лиха“ і звернулася до народу з „Маніфестом“, від змісту якого холоне кров у жилах, як вона холола в наших предків у той далекий час татаро-монгольської навали. Цитуємо дещо з цього просто таки убивчого документу: „Нетоплені бібліотеки, зітлілі музейні цінності, закриті книгарні, екскаватори на історичних пам'ятках, бездомні художники, рейдерські атаки на ґалерії, розкрадені кіностудії, зруйновані кінотеатри, хмаросяги посеред історичних центрів, навала чужоземного кітчу... За 16 років в нашій країні знищено кілька тисяч книгарень, уся кіноіндустрія, включно з кінотеатрами та кіностудіями... В країні, яка ще у XVII ст. дивувала европейців загальною грамотністю, сьогодні видається лише одна книга на трьох людей... Серед молодих людей з'явився вже досить численний прошарок безграмотних, тобто таких, що не вміють писати і читати... Який Батий, який Боголюбський зміг заподіяти гірше? Який Чорнобиль завдав народові такої шкоди?...“.

Цими днями новітні батиї виганяють з будинку Інститут філософії Академії Наук, бо це приміщення сподобалося, бач, організаторам футбольних змагань „Евро-2012“. „Ми ідемо в Евросоюз, – гірко констатують автори „Маніфесту“, – але чи потрібна Европі навала 40 млн. варварів, які мріють лише про пиво і футбол?“.

„Мільйони варварів“ – сьогодні це ще, певна річ, перебільшення, але завтра може стати доконаним фактом, якщо проблеми відродження і розвитку української культури далі залишатимуться поза увагою держави, яка називає себе українською.

Як було у далекому XIII ст., знаємо з „Літопису руського“: „...Не можна було нічого почути в місті від скрипу татарських возів, реву верблюдів, іржання кінських стад“. Там, де тепер Майдан Незалежности, захищали місто Лядські ворота, облога Києва тривала 10 тижнів, від вересня до грудня, коли Дніпро вкрився товстим льодом, що дало монголам змогу перетягнути на правий берег величезні пращі для метання каменів. Батиєве військо нагадувало темну хмару – понад 200 тис. ординців п'яніли від близького запаху руської крові, а в Києві ж тоді мешкало тільки 40-45 тис. люду. Погром був страшний. Свідок тих подій, архимандрит Києво-Печерської Лаври Серапіон: „Кров батьків і братів наших, мов вода, напоїла землю...“. Місто пишних храмів, від св. Софії до Десятинної церкви, перетворилося на чорне згарище. Надовго занепав Київ, столиця могутньої і освіченої европейської держави. Полинула над спустошеною землею кобзарська дума:

Зажурилась Україна,
що ніде прожити,
Гей, витоптала орда
кіньми маленькії діти,
Ой, маленьких витоптала,
великих забрала,
Назад руки постягала,
під хана погнала...

Хан Батий відкинув Русь-Україну назад, загальмував її розвій. Багато води у Дніпрі спливло, поки Київ знову засяяв золотими верхами церков і соборів, відновив авру, започатковану св. Апостолом Андрієм. Треба берегти її, як зіницю ока. Бо батиїв і тепер не бракує – цур і пек їм!

Нехай краще це лиховісне ім'я залишиться тільки в прекрасному ліричному вірші Максима Рильського:

Ластівки літають, бо літається,
І Ганнуся любить, бо пора,
Хвилею зеленою здіймається
Над Дніпром Батиєва гора...

П. Ч.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Образ Божої Матері з’явився на склі

Висилаю мій образ Божої Матері, яку люди з усього Старого Самбору бачили в 1941 році. Образ Божої Матері з’явився на склі вікна. Приїхали службовці з НКВД і почали шукати у священика проєктор, а коли не знайшли, то звеліли вимити вікно. Але образ з’явився знову. Тепер у цьому будинку лікарня.

Образ Божої Матері намальований для української греко-католицької церкви св. Миколая у Ролей, Північна Каролайна. Це правдива історія, свідками якої були люди в 1941 році.

Катерина Іваницька,
Ролей, Північна Каролайна

Люблю читати нотатки з історії

Олександер Мельник біля пам’ятника Устимові Кармелюку в Летичеві.

Я люблю читати у „Свободі“ дописи під заголовком „Жовтень (чи інший місяць) в нашій історії“. Дало це мені змогу трохи розширити моє українське мовне читання. Я голосно прочитала розповіді сама собі, а тоді вже поволі прочитала й інші статті в газеті. Дякую за детальне висвітлення Переяславської нещасної помилки („Їхав боярин до Переяслава“), за згадку про Устима Кармалюка. Кілька років тому я вперше поїхала в Україну і відвідала мого брата Олександра Мельника і його родину. Брат живе в селі Требухівці, недалеко від Летичева, Хмельницька обл., в тій хаті, де мій тато Григорій народився і виріс.

Одного дня мій брат узяв мене до села. Ми зупинились в Летичеві, біля величезної статуї. Коли приїхала додому, то мені пояснили, що я брата зфотографувала біля пам’ятника українського героя Устима Кармалюка. Коли ж прочитала в розділі „Жовтень в нашій історії“ про У. Кармалюка, то зрозуміла, чому його пам’ятник такий грандіозний.

Надія Мельник,
Рочестер, Ню-Йорк

Фільм – лебедина пісня Ярослава Кулинича

В „Свободі“ (ч. 44) був поміщений редакційний некролог „Помер Ярослав Кулинич“, у якому, на жаль, не згадано працю покійного „Хресний шлях Матері“, яка була пріоритетом його останніх років. Це біографічний фільм про його родину, матір, батька, сестер, яких після повернення в Галичину радянської влади вислали до Сибіру за участь Я. Кулинича в ОУН. Сценарій написав Юрій Косач. В 2004 році в селі Мужилів на Тернопільщині фільм був зроблений, про що були докладні репортажі в „Свободі“. Це була лебедина пісня св. п. Я. Кулинича.

Ростислав Василенко,
Юніон, Н. Дж.

„Подивляти“ чи „дивуватися“?

Дякую, що помістили у „Свободі“ (ч. 47) мого листа про товаришок – засновниць гуртка „Лісові Мавки“ у 1947 році. У надрукованій версії листа трапилась помилка, яка змінює значення мого речення. Я не „дивуюсь“, а „подивляю їхній вклад в плеканні української культури“. Прошу виправити помилку, бо я вже дістаю неґативну реакцію на цей „не мій“ вислів.

Таня Клим-Осадца,
Ветерсфілд, Конектикат

Від редакції: *У правописному словнику Г. Голоскевича немає слова „подивляти“, але „Новий тлумачний словник української мови“ подає, що архаїчний діялектизм „подивляти“ одного разу вжив Михайло Коцюбинський, коли писав про Івана Франка: „Я просто подивляю розум та талант того чоловіка“.*

Шановні читачі!
У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.
Редакція

Будьмо терпеливі між собою

У „Свободі“ (ч. 45) було вміщено допис Галини Макогон з Флоріди „Я тільки хочу допомогти самітнім“. Коли я раніше прочитала її допис „Просимо розуміння “ (ч. 23), то подумала, чи є насправді така жінка, що через газету всьому світові скаржиться, що її не розуміють американські українці? А може, хтось взяв собі такий псевдонім, щоб дізнатися, що думають українці про тих, хто покидає Україну? Тепер я побачила, що така жінка справді існує. І не тільки існує, а й працює для України. Якби про це вона написала в дописі „Просимо розуміння“, то всі конфлікти відразу відпали б. Може, і допису „Просимо розуміння“ не було б. Але цього вона не написала. Мій відгук виявився образливим для Г. Макогон. Вона пише: „Якась східнячка Клавдія Мірецька поливає мене „болотом“.

Я працювала в Тернопільській області, знаю Підгайці. Вступила в Тернопільський медичний інститут, але потім закінчила інший. Зараз займаюсь громадською діяльністю національного спрямування, бо в нас немає порядку, і хто його зробить, як не ми? Нам, українцям, треба бути терпимішими одні до одних. Звідки „якась східнячка“ могла знати, що Г. Макогон повернулась з України, втомлена організацією будинку для старењких? Такого в дописі „Просимо розуміння“ не було, а відгук я писала лише на той допис.

Мені дуже приємно було читати останній допис Г. Макогон („Свобода“, ч. 45) про те, що вона вже знайшла своє служіння в Україні. Так – втома, роздратування. Але при успіхах в роботі все це як рукою зніме. І ще – любов до України. Нехай це будуть, як пише Г. Макогон, „голосні, набридлі слова“, але вони необхідні, „бо спочатку було Слово“.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

У списку Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці „Подяка нашим жертводавцям“, який поміщено у „Свободі“ 30 листопада 2007 р. (ч. 48) в рубриці „загальні пожертви“ повинно бути:

$1,500 Olha Faraoniw.

Вибачаємось за помилку.

УПРАВА НТШ-А

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Різдвяні картки 2007-2008 років

Оксана Тритяк,
Головний організатор УНСоюзу

Різдво – це радісне свято, котре підбадьорює нас усіх, заохочує підтримувати зв'язок з нашими близькими і обмінюватися різдвяними вітаннями. Український Народний Союз, зберігаючи цю традицію, видає різдвяні картки, які розсилаються до наших членів та передплатників наших газет. Цей пакет складається з 12 карток – творів українських мистців. Цього року ми передрукували декотрі минулорічні картки та додали дві нові картки мистців Ірени Зєлик та Людмили Мосійчук. Ми заохочуємо нашу громаду підтримати цей проєкт придбанням цих карток, дохід з яких призначений виключно на потреби і підтримку Союзівки. Чеки за картки та пожертви просимо виписувати на Українську Народну Фундацію (Ukrainian National Foundation Inc.). Згідно з законом, усі пожертви можна відтягати від податку.

УНСоюз цим шляхом складає подяку усім мистцям, які цього року та в минулому надіслали свої твори для репродукції. Їхній дозвіл на відтворення творів – це їхній вияв пожертви для Союзівки, за який вони не отримують ніякої

(Закінчення на стор. 9)

Ірина Зєлик. „Українська католицька церква Святої Трійці“.

Юрій Козак. „Ангел“.

Христина Соболь. „Божа Матір“.

Людмила Мосійчук. „Народне мистецтво“.

Мокі Кокорис. „Лесине Різдво“.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Канаді урочисто відзначили 75-річчя УНО і ОУК

Члени організації Українського Національного об’єднання.

ЕДМОНТОН, Канада. – Святкування 75-річчя організації Українського Національного Об’єднання (УНО) і Організації Українок Канади (ОУК) ім. Ольги Басараб відбулося 26-28 жовтня.

26 жовтня в домівці УНО була зустріч членства, їхніх родин та гостей. У залі можна було оглядати історію організації у фотографіях, розміщених на панелях, з поясненням подій та виконавців. Світлини дбайливо позбирав, попідписував та розмістив Мирослав Куць. Господар вечора, голова УНО Юрій Йопик, представив гостя з Торонто редактора Олександра Григоровича та попросив розповісти про заснування і початкові роки УНО в Канаді. Засновником і першим головою УНО був О. Григорович, батько доповідача, який в короткому часі зумів організувати аж 50 відділів. Тоді в Канаді було безробіття, і багато українських іміґрантів захоплювалися комуністичними ідеями та організовували свої гуртки. О. Григорович спільно з колишніми вояками стрілецького війська, які були об’єднані в Українській стрілецькій громаді, та з жінками ОУК готували віча протесту та усвідомлювали громаду і канадський уряд про більшовицьку пропаґанду, страждання населення України від голоду.

О. Григорович допомагав здібним членам УНО займати відповідальні становища в уряді Канади. У 1940-1949 роках міністром був українець А. Глинка, який допоміг українським біженцям переселитися до Канади. Пізніше Павло Юзик виголосив в Сенаті доповідь про багатокультурність в Канаді. Третьою особою, яка старанням О. Григоровича, стала міністром канадського уряду, був Михайло Лучкович. З ініціятиви О. Григоровича було започатковано часопис „Новий шлях“ з його невтомним редактором Михайлом Погорецьким.

УНО і ОУК присвячували багато часу молоді. Від початку організації існувала „Рідна школа“, діяли танцювальні ансамблі, влаштовувалися вистави різних ділянок мистецтва, виставлялися п’єси на сцені, влаштовувано базари, які тривали по кілька днів і приносили великі доходи на поміч політв’язням, вдовам, сиротам та на інші цілі. Цікавий вечір закінчивсядеклямаціями дітей з драматичного гуртка „Джерело“, виступами ансамблів „Воля“, „Сузір’я“ та „Вогонь“.

27 жовтня у готелі „Шато Люї“ відбувся бенкет, в якому брали участь Владики Церков, представники парляменту Канади, провінційного уряду, КУК та гості з Торонто. Програмою проводила голова ОУК Люба Бойко-Бел. Головним промовцем на бенкеті був редактор Володимир Кісь. Перебуваючи три роки в Україні, він мав нагоду вивчити життя, політику і поведінку міністрів та урядовців самостійної України.

З привітами на бенкеті виступили гості з Торонто М. Підкович – колишня голова Екзекутиви УНО, Н. Бундза-Іваницька, – голова КУ ОУК, від католицької епархії – о. Д. Мотюк, протопресвітер В. Лакуста – від Української Православної Церкви в Канаді, міністри Л. Гаґн і К. М. Шнайдер, голова відділу КУК Л. Федущак.

В розваговій частині вечора виступав хор „Дніпро“ під дириґентурою М. Дитиняк, танцюристи ансамблів „Черемош“ та „Шумка“, музиканти „Кубасоніки“.

Підготовою святкувань займалися Ю. Йопик, Л. Бойко-Бел, Люба Куць, Мирослав Куць, Роман Петрів та Валерій Семенко.

Стефанія Геврик

Вшанування славних річниць

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – Українська громада урочисто відзначила два ювілеї, пов’язані з визвольними змаганнями українського народу – 65-річчя УПА і 100-річчя від народження її Головного командира, генерала Романа Шухевича (Тараса Чупринки). Ініціяторами вшанування були парафіяни Церкви св. Константина, де парохом о. крил. Михайло Стельмах.

22 липня о. М. Стельмах і о. Роман Ворончак відслужили Панахиду за спокій душі Р. Шухевича. У церковному бюлетені було вміщено його фото і статтю про життя цього великого сина України.

7 жовтня також відслужено Панахиду в пам’ять загиблих воїнів УПА. З цієї нагоди до церковного бюлетеня було додано фото і статтю про їхню боротьбу в обороні рідної землі.

Старанням Зенона Степчука та Дмитра Татарина діяла виставка у приміщенні парафіяльної бібліотеки, де було виставлено 120 світлин з колекції автора цих рядків. Світлини віддзеркалювали боротьбу української молоді у рядах Української Повстанської Армії. Відвідувачі з великим зацікавленням оглядали світлини, деякі шукали рідних, а інші довідувалися про цю героїчну боротьбу.

Д-р Михайло Козак

Різдвяні...

(Закінчення зі стор. 8)

грошової винагороди. Учасники щорічного проєкту від 1995 року – Ярослав Адамович, Анатолій Балюх, Христина Баранська (Нана), Богдан Божемський, Анатолій Буртовий, Марта Цісик, Михайло Дмитренко, Тетяна Гаєцька, Оленка Ганушевська-Ґаладза, Марія Гарасовська-Дачишин, Яків Гніздовський, Петро Головатий, Іван Яців, Наталія Йосипчук, Олександер Канюка, Андрій Хомик, Мокі Кокорис, Данило Коштира, Наталія Коваленко, Юрій Козак, Ярема Козак, Зеновія Кулинич, Зоя Лісовська, Павло Лопата, Оксана Лукасевич-Полон, Віталій Литвин, Андрій Мадай, Роман Маркович, Марта Анна, Люба Максимчук, Леонід Молоджанин, Людмила Мосійчук, Наталка, Христина Никорак, Лідія Палій, о. Сергій Пастухів, Ака Перейма, Лідія П’ясецька, Орест Поліщук, Мирон Ружила, Христина Сай, Марта Савчак, Іван Сколоздра, Роман Сметанюк, Христина Соболь, Ярослав Стадник, Олена Стасюк, Мирослава Стойко, Юлія Ткачук, Юрій Тритяк, Ірена Твердохліб, Галина Титла, Маркіян Вітрук, Юрій Віктюк, Олвін Владика, Ірена Зєлик.

Ми вдячні усім митцям за їхню готовість взяти участь і уможливити нам успішно виконати наші проєкти. Також наша щира подяка українській громаді за постійну підтримку УНСоюзу для успішного здійснення проєкту різдвяних карток.

На допомогу сиротам в Україні

Божена Ольшанівська і Посол Юрій Сергеєв.

НЮ-МІЛФОРД, Ню-Джерзі. – 4 листопада відбулася програма-сніданок з метою збірки фондів для сиріт в Україні. Спонзор програми – організація „Нова надія для дітей", яку вже вісім років веде Меріен Ольсен.

На сніданку було зібрано 9 тис. дол., а в додатку – подарунки, вбрання і взуття для дітей. На зібрані гроші М. Ольсен плянує закупити для сиротинця машину до прання і сушарку великих розмірів. Сотні людей приходили і їли млинці, яєшню, смажене сало, солодощі, які приготували і подавали „Лицарі Колюмба" – Рада св. Йосифа у Ню-Мілфорді, Ню-Джерзі. Вони щорічно допомагають, надають залю, їжу і прибирають після імпрез.

З української громади були присутні юні співачки Наталя і Надія Павлишини з батьками, подружжя Кокольські, Марія і Роза Пітули, Дарія Бекесевич, Володимир Боднар, Надя Гавриляк, Божена Ольшанівська, а також Посол України в ООН Юрій Сергеєв і його асистент Віталій Погрібний. Посол Ю. Сергеєв виголосив промову, в якій подякував всім присутнім за допомогу Україні. Сестри Павлишини в українських строях співали українські пісні і продавали платівку зі своїми піснями. Вони приїхали з батьками до США у 2000 році. Батько Ігор Павлишин грав на ґітарі, і діти змалку призвичаїлись до пісні і музики. Вони вже виступили більш як на 300 імпрезах, наґрали два компакт-диски з українськими піснями, на кожному – 15 пісень. Відбулася льотерія нагород.

М. Ольсен закликала людей доброї волі підтримати її допомогу сиротам і вислати кошти на придбання подарунків від св. Миколая і на Різдво. Чеки можна висилати на адресу: New Hope for Children, 740 Plympton St., New Milford, NJ 07646.

17 листопада М. Ольсен була в катедрі св. Патрика, в Ню-Йорку, де на церемонії в пам'ять Голодомору зустріла Посла Ю. Сергеєва. Вона була захоплена кількістю людей, промовами, але найбільше – співом хору „Думка". Посол Ю. Сергеєв розповів, що він народився у 1956 році, у Вірменії. Його мама – українка. В 1958 році він переїхав в Україну, до бабусі, яка його виховувала. Працю в дипломатичному секторі почав в 1992 році, коли Україна стала незалежною. До того часу вивчав філологію і написав дисертацію з проблем семантики, праґматики і висловлювань.

Посол Ю. Сергеєв позитивно оцінює участь України в ООН. Найважливіші справи до полагодження – це права людини, захист довкілля, підтримка розвитку суспільства. Ці ідеали ООН служать також Україні.

Божена Ольшанівська

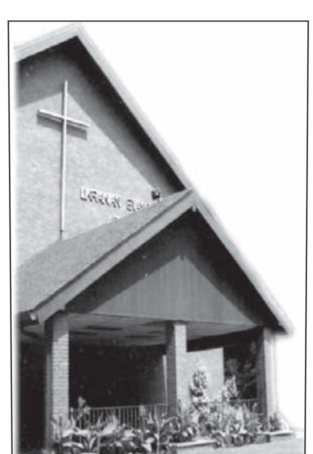
Марта Кокольська (в центрі) з сестрами Марією і Розою Пітулами.

Українська Євангельська церква
закликає:
Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

75. Перша книга царів, 1-2: царем стає Соломон, син Давида

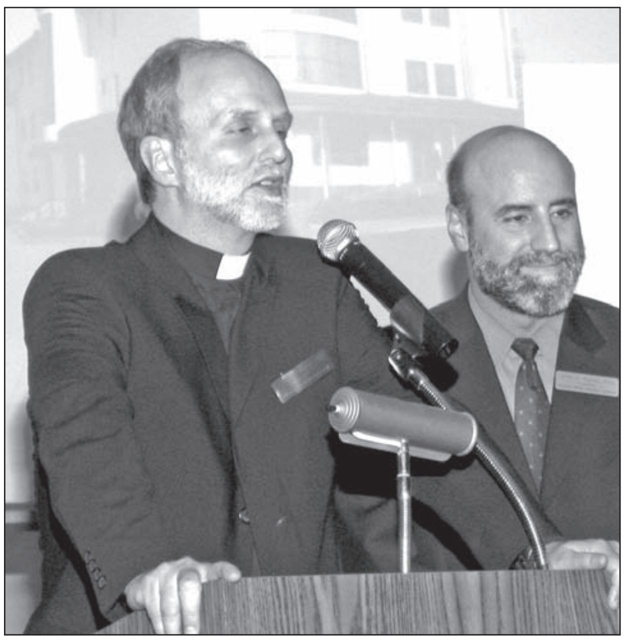
Цар Давид став старий, страждав від холоду, то привели до нього молоду дівчину Авішаґ, яка гріла його своїм тілом. Побачив немічність царя Адонія, один з синів його, та й почав змовлятися, щоб стати царем. Тоді Вірсавія, матір Соломона, прийшла до царя і нагадала йому обіцянку поставити після себе її сина. І звелів Давид помазати на царя Соломона. Новий цар простив Адонії його наміри і відпустив його додому. Перед смертю Давид заповів Соломонові бути вірним Господеві. Поховали Давида після 40 років царювання. Адонія прийшов до Вірсавії і попросив, щоб цар, син її, віддав йому за дружину Авішаґ. Коли Вірсавія сказала про це Соломонові, той наказав вбити Адонію. З наказу царя були вбиті царедворці Йоав, який раніше вбив повстанця Амасу, і Шім'ї, який без дозволу царя виїхав з Єрусалиму. „І царство зміцніло в Соломоновій руці".

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій години вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Наша громада усвідомлює значення УКУ

Д-р о. Борис Ґудзяк і Джон Курі.

Парох церкви св. Івана у Випані
о. Роман Мірчук.

Організатори зустрічі-бенкету і гості.

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В суботу, 17 листопада, у приміщенні Українського культурного центру відбулася перша на терені Ню-Джерзі громадська зустріч, з добродійним обідом, ціллю якої було якнайактивніше посприяти дальшому розвиткові Українського Католицького університету у Львові.

Ініціятором цього вечора була Українська Католицька освітня фундація (УКОФ), яку очолює Джон Курі, а також його співробітники і члени організаційного комітету, утвореного місцевою українською громадою.

Вечір відкрив та проводив програмою Орест Темницький. Після спільної молитви, яку започаткував о. Роман Мірчук, з промовами виступили о. Ігор Бойко – декан факультету філософії і богослов'я УКУ, д-р о. Борис Гудзяк – ректор УКУ, Дмитро Павличко – поет, дипломат, колишній депутат Верховної Ради України, та Дж. Курі.

Відтак було висвітлено фільм про зародження ідеї католицького університету і цілеспрямовані зусилля в ім'я цього з боку Митрополита Андрея Шептицького і кардинала Йосифа Сліпого, про заснування у Львові Богословської академії, її поступове перетворення в університет, про його успішний розвиток, про історичні відвідини Києва і Львова Папою Іваном Павлом II. Показано також картини з щоденного життя студентів.

З виступу президента УКОФ Дж. Курі присутні довідалися, що 10 відс. необхідних коштів для навчальної і виховної діяльности УКУ вносять студенти як плату за навчання, 90 відс. надходить з доброчинних джерел, з них 45 відс. – з Европи і 45 відс. – з США. Тільки 4 відс. загальних коштів ідуть на адміністративні потреби. Починаючи від 2003 року, значно зросла підтримка УКУ з боку УКОФ. Ця підтримка засвідчує, що УКУ користується все більшим авторитетом в середовищах закордонних українців і також не українців. Досить нагадати, що на сьогоднішній день найбільший жертводавець – це людина неукраїнського походження. Добродійні пожертви та дари через заповіти заохочуть УКОФ до ще активнішої праці в ім'я розвитку Українського Католицького університету.

Дж. Курі відзначив довголітню фінансову підтримку УКУ з боку родини Дарії і Любомира Куриликів. А д-р Михайло Клюфас від імені своєї родини – д-ра Еміля і Лесі Клюфасів з Ровд-Айленду зворушливо розповів про зацікавлення покійного батька справами України. Родина Клюфасів заявила, що дарує 1 млн. дол. на влаштування конференційної залі у новому будинку УКУ.

З уст ректора УКУ д-ра о. Б. Ґудзяка присутнім на зустрічі було приємно почути про те, як багато зробив о. Р. Мірчук у справі виховання священиків, коли протягом п'яти років працював у Духовній семінарії у Львові.

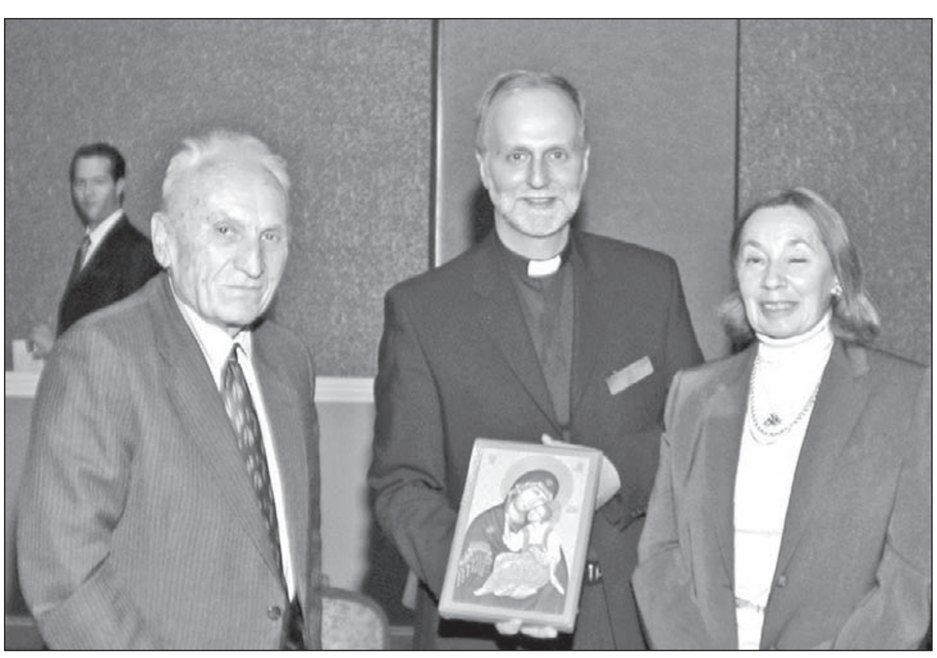
Цей справді теплий за своєю загальною атмосферою вечір-бенкет закінчив молитвою до Божої Матері о. Андрій Дудкевич, парох Української католицької церкви церкви св. Миколая в Пасейку.

Закликаємо громаду активно і щедро підтримувати Український Католицький університет своїми пожертвами та дарами. За додатковими інформаціями про УКУ можна звертатися до Української Католицької освітньої фундації, її адреса: UCEF, 2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622. В інтернеті: www.ucef.org.

Марта Боровик

Д-р о. Борис Ґудзяк і Джон Курі з родиною Клюфасів.

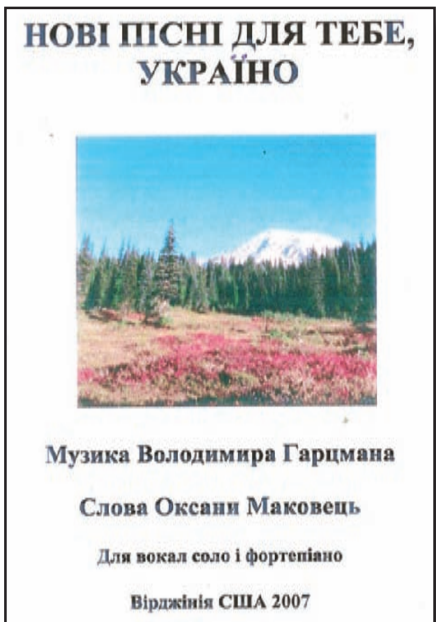
Д-р о. Борис Ґуздяк з родиною Куриликів.

Полагоджуйте
всі свої
фінансові справи
ЕЛЕКТРОННО...
За докладнішими інформаціями завітайте на нашу сторінку Інтернету:
www.selfrelianceny.org
SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
MAIN OFFICE:
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Phone: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251
KERHONKSON BRANCH
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
UNIONDALE BRANCH
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
ASTORIA BRANCH:
32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
TEL: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
Your savings federally insured to at least $100,000 and backed by the full faith of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

НОВІ ВИДАННЯ

Поезія в акордах музики

П'ять поем Оксани Маковець, в акордах музики композитора Володимира Гарцмана, ожили піснями. „Нові пісні для тебе, Україно" увійшли в 14-сторінковий збірник. За кожним віршем слідують ноти мелодій для вокального сольо і фортепіяну. Також окремо є вже записані пісні на двох компакт-дисках у вокальному виконанні О. Маковець. Перша пісня в журналі-збірнику пісень – це „Славень Києва – столиці України". В ній поетка прославляє історичні місця столиці. Другою піснею є „Космічна Чайка", присвячена американській астронавтці українського походження Гайді Стефанишин-Пайпер.

Також слід звернути увагу на добрий переклад вірша О. Маковець англійською мовою. Автором перекладу є Ростислав Василенко. Третя пісня – це „Карпатські мелодії". В цьому вірші поетка в ніжній розмові з красою Карпат, де вона виростала під акомпаніямент солов'їв. Четвертою піснею є „Любов платонічна": в цьому вірші й у мелодії пісні відчуваємо настроєво-романтичну загадковість любови, яка проявляє себе частіше натяками, поглядом, недомовкою, а ті прикмети викликають уяву феєричности, яку саме поетка дуже влучно у своєму вірші назвала: „... Дивовижна, мов казка незвична". П'ята пісня – це „Гроно калини". Приспів пісні квітучо-настроєвий:

„А калина цвіте, квіт гойдається.
Білим маревом в світ осипається.
А калина цвіте білим цвітом,
Дозріває любов'ю над світом".

Також слід згадати, що це не вперше вірші О. Маковець стали піснями. Мелодійність слів „Соловейку – дивна пташко", „Сумно" – вже у 2002 році, в композиції музикознавця з України Володимира Шкільного, ожили піснями у виконанні співачок-бандуристок Галини Цеховської та Алли Куцевич, а в 2005 році ті ж пісні надруковано в новому збірнику пісень „Мелодії Тернопільщини".

Ірина Дибко

Перша віце-королева світу – з України

КИЇВ. – 15 грудня на Міжнародному конкурсі краси „Королева світу 2007" 17-річна киянка Марія Черкунова одержала титул Першої віце-королеви світу-2007. Титул Королеви світу-2007 був присуджений Роксані Курелеа з Румунії. На фото: Перша віце-королева світу-2007 М. Черкунова на летовищі „Бориспіль" в Києві 17 грудня. Зліва – мама віце-королеви. Фото: УНІАН

ФІЛАТЕЛІЯ

З Новим роком та Різдвом Христовим!

16 листопада видавництво „Марка України" випустило в обіг зчіпку з двох марок „З Новим роком та Різдвом Христовим!" Автор – Катерина Штанко. Номінал – 70 коп. В ультрафіолетових променях світяться сорочки янголят та засніжені дахи будівель.

23 листопада за проєктом „Власна марка" вводиться в обіг поштова тематична марка „З Новим роком! З Різдвом Христовим!" з купоном (купон призначений для друкування сюжетів на замовлення громадян або організацій). Захист марки – світяться сорочки янголят. Номінал марки – 1 грн. Художниця – К. Штанко.

Сюжети на купонах на замовлення друкує центр „Власна марка" видавництва „Марка України". Марки з купонами з вдрукованим зображенням продаються замовникам тільки аркушами. Купон без поштової марки не дійсний для оплати послуг поштового зв'язку.

Замовити нові марки можна у видавництві. Адреса: Хрещатик 22, Київ, 01001 Ukraine. Електронна пошта: stamp@stamp.kiev.ua. Тел.: (380-44) 279-5930.

Л. Хм.

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Діма

Провісники пісні

Просились до хати птахи
срібнопері,
дивились у вікна, бились у двері.
Просились до серця птахи
сонцеокі.
що досі літали у небі високім.

Піснею хотіли
стати на папері

птахи сонцеокі,
птахи яснопері.

Люди за дверима
злякалися сяйва:
– Чи воно нам треба, чи воно
не зайве?
Те, що прилетіло
на наше подвір'я
щось таке невидане,
із сяючим пір'ям...

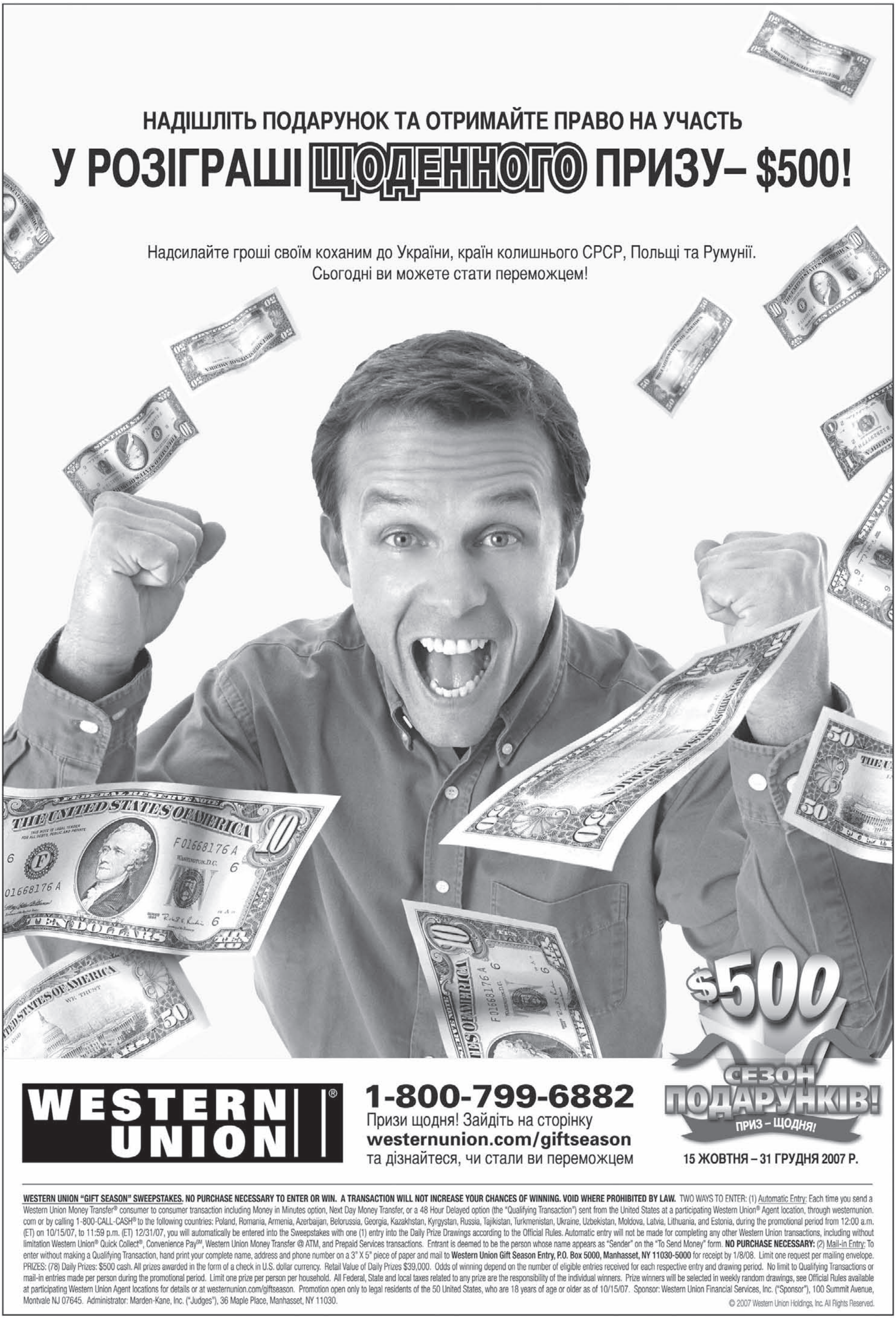
Завісили вікна.
зачинили двері.
Полетіли далі
птахи яснопері.

Сестра партизана

Холодні, незламні ґрати...
А в небі –
відлуння пташиних пісень.
Знала: сьогодні вмирати.
Тремтливі пальці стискали ґрати:
сьогодні
останній
день.
– Невже ж ти жити не хочеш? –
Питала небесна блакить.
Здригнулися плечі дівочі...
Жити? Звичайно, що хоче!
Жити, сміятись, любить!
Жити... Для цього треба
зрадити друзів.
– Ні!
(гукнула до синього неба)
Такого життя не треба,
не треба мені!
Знову почулися ката
кроки знайомі... Іде...
– Ну як? Ти не хочеш про брата
та інших, що з ним, казати?
Сьогодні –
останній твій день!
І знову скручені руки...
Зломилися стріли дівочих брів.
– Не скажеш?
(Хилилась од муки).
Не скажеш? –
Ні слова, ні звука...
Рішучістю погляд горів.
Та потім уста затремтіли,
забувши про біль,
піднялась голова.
струною напружилось тіло
й мов горді орли.
до небес полетіли,
ударивши кату в обличчя, слова:
– Казати. Про що ж вам казати?
Хіба про ненависть мою?
Про те, що хотіла б я
поруч із братом
Вітчизни моєї лютого ката
стріляти сьогодні
в нерівнім бою?
Про те, що мою Україну
люблю я понад життя?
Стріляйте!
Я краще загину,
ніж зраджу мою Батьківщину
і жовто-блакитний стяг.
..
На тілі дівочім – криваві рани
і погляд
погас
голубий...
А з лісу на ворога йшли
партизани
і пісня лунала:
„Сотня поляже,
тисяча натомість
стане до боротьби!".

Поклін деревам

Мабуть, тому,
що народжена восени я,
душа стрепенеться, як птах,
коли небо по-осінньому синіє
і на тлі його
водограями позолоченими
листя літа.
Стрепенеться душа, як птах,
і полине
разом з вітром
у далеку казку лісів
поклонитися ще раз уклінно
осіннім
деревам
усім.

НАДІШЛІТЬ ПОДАРУНОК ТА ОТРИМАЙТЕ ПРАВО НА УЧАСТЬ
У РОЗІГРАШІ ЩОДЕННОГО ПРИЗУ– $500!
Надсилайте гроші своїм коханим до України, країн колишнього СРСР, Польщі та Румунії.
Сьогодні ви можете стати переможцем!
$500
СЕЗОН ПОДАРУНКІВ!
ПРИЗ – ЩОДНЯ!
WESTERN UNION
1-800-799-6882
Призи щодня! Зайдіть на сторінку
westernunion.com/giftseason
та дізнайтеся, чи стали ви переможцем
15 ЖОВТНЯ – 31 ГРУДНЯ 2007 Р.
WESTERN UNION "GIFT SEASON" SWEEPSTAKES. NO PURCHASE NECESSARY TO ENTER OR WIN. A TRANSACTION WILL NOT INCREASE YOUR CHANCES OF WINNING. VOID WHERE PROHIBITED BY LAW. TWO WAYS TO ENTER: (1) Automatic Entry: Each time you send a Western Union Money Transfer® consumer to consumer transaction including Money in Minutes option, Next Day Money Transfer, or a 48 Hour Delayed option (the "Qualifying Transaction") sent from the United States at a participating Western Union® Agent location, through westernunion.com or by calling 1-800-CALL-CASH® to the following countries: Poland, Romania, Armenia, Azerbaijan, Belorussia, Georgia, Kazakhstan, Kyrgystan, Russia, Tajikistan, Turkmenistan, Ukraine, Uzbekistan, Moldova, Latvia, Lithuania, and Estonia, during the promotional period from 12:00 a.m. (ET) on 10/15/07, to 11:59 p.m. (ET) 12/31/07, you will automatically be entered into the Sweepstakes with one (1) entry into the Daily Prize Drawings according to the Official Rules. Automatic entry will not be made for completing any other Western Union transactions, including without limitation Western Union® Quick Collect®, Convenience Pay℠, Western Union Money Transfer @ ATM, and Prepaid Services transactions. Entrant is deemed to be the person whose name appears as "Sender" on the "To Send Money" form. NO PURCHASE NECESSARY: (2) Mail-in Entry: To enter without making a Qualifying Transaction, hand print your complete name, address and phone number on a 3" X 5" piece of paper and mail to Western Union Gift Season Entry, P.O. Box 5000, Manhasset, NY 11030-5000 for receipt by 1/8/08. Limit one request per mailing envelope. PRIZES: (78) Daily Prizes: $500 cash. All prizes awarded in the form of a check in U.S. dollar currency. Retail Value of Daily Prizes $39,000. Odds of winning depend on the number of eligible entries received for each respective entry and drawing period. No limit to Qualifying Transactions or mail-in entries made per person during the promotional period. Limit one prize per person per household. All Federal, State and local taxes related to any prize are the responsibility of the individual winners. Prize winners will be selected in weekly random drawings, see Official Rules available at participating Western Union Agent locations for details or at westernunion.com/giftseason. Promotion open only to legal residents of the 50 United States, who are 18 years of age or older as of 10/15/07. Sponsor: Western Union Financial Services, Inc. ("Sponsor"), 100 Summit Avenue, Montvale NJ 07645. Administrator: Marden-Kane, Inc. ("Judges"), 36 Maple Place, Manhasset, NY 11030.
© 2007 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.

„Помаранчева хвиля” звітувала про рік громадської праці

ЧИКАҐО. – 2 грудня в авдиторії церкви свв. Володимира і Ольги відбулися загальні збори Української громадської організації „Помаранчева хвиля” (УГО), які відкрив голова організації Тарас Василик, а молитву провів о. Михайло Мельник. Першим звітував Т. Василик, який відзначив зростання організації і активности її членів. Багато заходів мали громадський характер з політичним підтекстом. На початку грудня 2006 року було вислано контейнера з речами для сиротинців в Україні та людей похилого віку. В грудні того ж року уряд України влаштовував експозицію української продукції в Чикаґо. Її очолював віце-прем’єр з гуманітарних справ Дмитро Табачник, відомий ненависник української мови та культури, прихильник книговедення російською мовою, бо, мовляв, це дешевше для України. УГО провела демонстрації проти Д. Табачника на місці експозиції та біля Українського Національного Музею, куди Д. Табачник, мабуть, налякавшись, не прийшов. Під кінець того року, а саме 31 грудня, був успішно проведений захід – зустріч Старого-Нового року – дійство, що включало весело-розвагову програму.

Протягом 2007 року УГО влаштувала три громадські зібрання, на яких виступали доповідачі: політолог з Університету Джорджа Вашінґтона Тарас Кузьо, депутат Верховної Ради України Андрій Шкіль та підполковник Роман Ґоляш. Коли в Чикаґо проходив відбірково-кваліфікаційний турнір боксу, була організована зустріч громади з українськими боксерами.

3 червня на Святі героїв доповідачем був ред. Федір Коник з Торонто, Канада. Виступив також молодіжний співочий ансамбль „Пролісок” під керівництвом Олесі Коник, теж з Канади. Драматичним було театралізоване дійство „Фортеця нескореного духу”, побудоване на поетичній творчості сучасних українських поетів (режисер і ведуча Леоніда Митничук). Влітку УГО провела на площі ООЧСУ-СУМ в Палатайні „Українську толоку”, а також ряд інших заходів.

„Помаранчева хвиля” вислала кілька звернень-листів до посадових осіб в Україні стосовно різних політичних питань. Останньою акцією було розповсюдження в листопаді листів, в яких вона заохочувала людей висилати їх до Генерального секретаря ООН із проханням визнати геноцидом Голодомор в Україні 1932-1933 років. Було роздано понад 2.5 тис. листів.

Т. Василик висловив подяку Спілці „Самопоміч”, яка завжди підтримувала УГО щедрою фінансовою допомогою.

При УГО існують різні референтури, керівники яких доповнили звіт голови. Звітували Дарія Василик – секретар, Леся Фіґель – фінансовий керівник, Іван Дем’янець – керівник політично-дискусійного клюбу, Лука Костелина – пресовий референт. Після звітів була дискусія щодо подальшої діяльности УГО.

Від Контрольної комісії звітувала Жанна Леськів. На пропозицію Номінаційної комісії була обрана нова рада УГО „Помаранчева хвиля”, до якої увійшли Лев Боднар, Галина Бориславська, Д. Василик, Т. Василик, І. Дем’янець, Віктор Івасюк, Л. Костелина, Ярослав Купчак, Анна і Любомир Лукачі, Галина Радь, Юрій Сорока, Галина і Михайло Угрини, Л. Фіґель, Наталя Ярова, Роман Яцковський. Збори закінчено співанням Національного гимну.

На засіданні ради 5 грудня обрано головою Т. Василика. УГО має в інтернеті сторінку: www.orangewave.us.

Лука Костелина

Зустрілися на обіді у День Подяки

НЮ-ЙОРК. – В неділю, 25 листопада, в Українському народному домі відбулося святкування Дня Подяки, яке щорічно проводить Об’єднання Українців Америки (ОУА), відділ Ню-Йорку, для членів „Самопомочі“ і яке є снонзороване Федеральною Кредитовою Кооперативою „Самопоміч“. На святі були присутні понад 130 осіб. Програму підготував і провадив імпрезовий референт Олег Лопатинський.

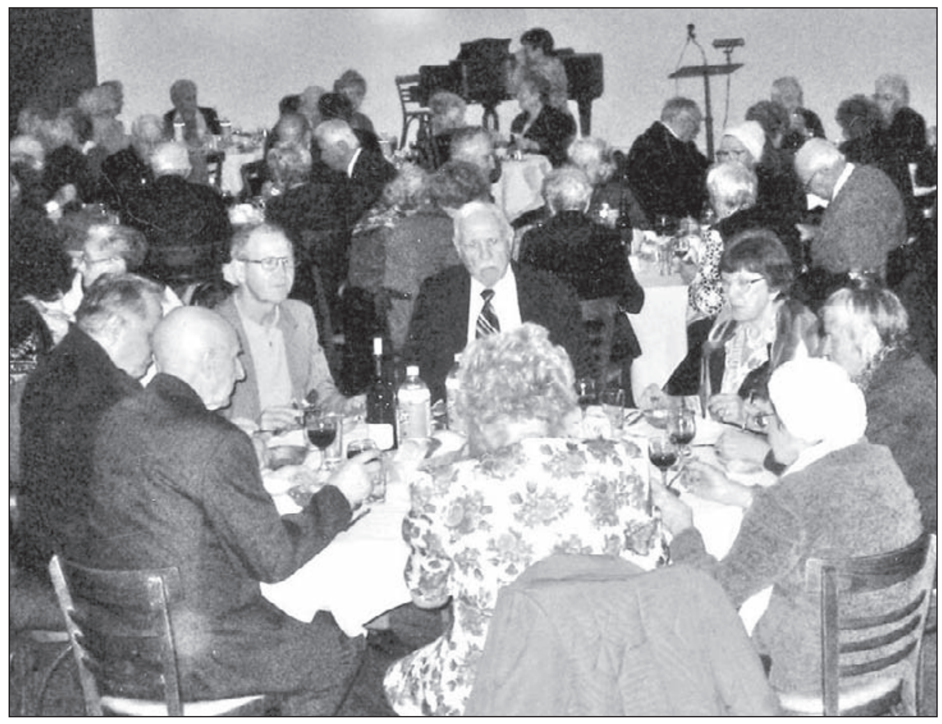
В гарно прикрашеній залі привітно гостей вітали господарі свята – члени управи відділу. За почесним столом зайняли місця духовні провідники та представники від українських організацій.

Свято відкрив О. Лопатинський, який привітав присутніх і зупинився на історії свята. Голова ОУА, відділу Ню-Йорку, Наталія Дума, подякувала гостинній американській землі за одержані від неї дари. Молитву провів о. Бернард Панчук – парох церкви св. Юра.

Під час традиційного обіду відбулась мистецька програма, у якій взяли Анна Бачинська (сопрано) та Христина Карпевич (фортепіяно).

Учасники свята ще довго розмовляли в родинній атмосфері.

Оксана Лопатинська

Під час обіду з нагоди Дня Подяки.

УКРАЇНА І СВІТ

Олег Ольжич залишився з нами назавжди

КИЇВ. – 1 листопада 2007 року у Київському національному педагогічному університеті ім. Михайла Драгоманова відбулося літературно-мистецьке свято, присвячене 100-річчю від дня народження видатного українського поета, вченого та політичного діяча Олега Кандиби – Олега Ольжича.

Актова заля була вщерть заповнена, тому що у святкуванні виявили бажання взяти участь не лише студенти Інституту української філології, але й інших інститутів та факультетів, які навчаються у гуманітарному корпусі університету. У святі взяли також участь директор Інституту української філології проф. Анатолій Висоцький, завідувач катедри української літератури проф. Володимир Погребенник та викладачі цієї катедри. У залі була розгорнута пересувна фотовиставка про життєдіяльність О. Ольжича, організована ОУН(д), яку з великим зацікавленням оглянули студенти та викладачі.

Свято відкрила вступним словом доцент катедри української філології Ірина Савченко. Вона надала слово шановному гостеві з Канади синові О. Ольжича – Олегові Кандибі, який розповів про батька, його героїчне і трагічне життя, про матір Катерину Білецьку. Голова Центрального проводу ОУН(д), головний редактор журналу „Самостійна Україна“ Павло Дорожинський у своєму виступі зосередив увагу на політичній діяльності О. Ольжича, який прагнув активізувати діяльність ОУН у важкий історичний період 30-40-их років XX століття, об’єднати обидві її гілки. Професор університету Анатолій Доценко розповів про внесок О. Ольжича в археологічну науку.

У літературно-мистецькій частині свята студенти – члени театральної студії „Вавилон“, що діє в Інституті української філології під керівництвом І. Савченко, прочитали низку віршів О. Ольжича.

Анатолій Доценко

КИЇВ. – 3 листопада в міському Будинку вчителя відбувся ювілейний вечір до 100-річчя Олега Кандиби-Ольжича. Біля залі, в якій відбулася академія, розгорнули фотовиставку про О. Ольжича. Почесними гостями урочистости стали директор Інституту українознавства Петро Кононенко, генерал Володимир Мулява, академік Любомир Пиріг, відомий літературознавець і довголітній політв’язень Євген Сверстюк, засновник видавництва „Смолоскип“ Осип Зінкевич, народний депутат України Михайло Ратушний, представники Секретаріяту Президента України, Осип Барецький з Німеччини.

Академію відкрив голова Центрального проводу Об’єднання Українських Націоналістів (державників), головний редактор журналу „Самостійна Україна“ Павло Дорожинський. З емоційною доповіддю про ювіляра виступив його син Олег Кандиба.

(Закінчення на стор. 17)

Відбулася конференція ОУН(д)

КИЇВ. – 3 листопада в приміщенні Інституту українознавства відбулася річна конференція Організації українських націоналістів (державників) – ОУН(д). У ній взяли участь делеґати з 22 областей України та закордонні представники ОУН(д): Олег Кандиба (Канада), Осип Барецький (Німеччина), Ігор Костицький та Іван Данилюк (Росія).

Молитву виголосив о. Юрій Бублик з УПЦ КП. Директор Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України Петро Кононенко розповів про завдання і проблеми Інституту. Від українців з Канади учасникам конференції передав вітання О. Кандиба, від українців з Німеччини – О. Барецький. Про українські організації в Росії розповіли І. Костицький та І. Данилюк. Українські громади в Росії досі не мають власних шкіл, видань і театрів, які мають російські громади в Україні. Місцеві адміністрації не сприяють розвиткові українських громад, вважаючи їх невеличкими меншинами, хоча лише в Омську живе 126 тис. етнічних українців і 16 років діє українське об’єднання. Зважаючи на таку ситуацію, П. Кононенко подарував для української книгозбірні Омська декілька своїх останніх книжок.

З доповіддю про політичну ситуацію, яка склалася в Україні після парляментських виборів, виступив член Центрального проводу ОУН(д) Олег Ціборовський.

Під час обговорення політичної доповіді делеґати розповіли про те, як проходили вибори в їх реґіонах – у Луганську, Донецькій області, Одесі, Севастополі, Полтаві, Дніпропетровську, Тернополі, Львові, на Черкащині і Волині. За словами делеґатки з Тернопільської области Ганни Рибцуник, нашому суспільству бракує гордости за власну націю і державу, а ці почуття виховує націоналістична ідеологія. Відбулося урочисте присяження нових членів ОУН(д) з Львівської, Вінницької, Одеської і Луганської областей. Під час конференції відбувся установчий збір молодіжного крила ОУН(д). Про його висліди розповів обраний збором голова молодіжного осередку, член Центрального проводу ОУН(д) Анатолій Левченко.

На завершення конференції її делеґати заспівали гимн України.

Прес-служба ОУН(д)

Українці Росії і Казахстану вшанували пам’ять жертв Голодомору

ПЕТРОПАВЛОВСЬК-КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – Члени Клюбу української культури ім. Івана Франка 24 листопада зранку стояли у храмі свв. Апостолів Петра і Павла зі свічками нашої пам’яті. Священик відправив Панахиду, яку вони замовили за душі невинно убієнних у Голодоморі 1932-1933 років в Україні.

Вшанування пам’яті мільйонів українців, які стали жертвами Голодомору, відбулося в українській клясі школи ч. 7 міста.

Присутні у молитві згадали невинні жертви. Прозвучав вірш Антоніни Листопад „Остання колискова“: „Натопила маковинням, затулила лядку й комин. І в тумані темно-синім заспівала колискову“. Диск „Колискові України“, який подарував Міжнародний фонд „Україна-3000“, передали всім учасникам.

Ніна Виговська прочитала вірш Володимира Забаштанського „Стражденна мати“. Вірш „Псалом померлих від Голоду в 1933 році“ Лесі Храпливої-Щур прочитали Світлана Кривуца і Едіта Познякова. Валентина Вишньова та С. Кривуца розповіли свідчення селян про Голодомор, Валентин Пилипчук представив книгу „Злочин“, яку написали сотні українців, а упорядкували в Австралії. З віршами виступили Антон Вишньов, Наталя та Настуся Діденки. Про Голодомор розповіла Лідія Плюшко, сім’я якої жила в ті роки в селі Криві Коліна Тальнівського району Черкаської обл. В цій річці голодні люди збирали річкові молюски, які звали „шкрабачками“, варили і їли їх. Як тільки з комина йшов дим, приїздили „активісти“ і забирали їжу. Ці трагічні сторінки історії України ніколи не будуть забуті.

Едіта Познякова

Учасники вечора „Запали свічку“на Камчатці.

ПАВЛОДАР, Казахстан. – На заклик Президента України Віктора Ющенка щодо акції „Запали свічку“ відгукнулися активісти Товариства української культури ім. Тараса Шевченка. У цей день в Українській церкві свв. Петра і Павла настоятель о. Ярослав Головчук відслужив Панахиду по загиблих від Голоду. В українському відділенні Школи національного відродження голова українського товариства Михайло Парипса разом з учителькою Леонідою Рабініною провели навчальну годину „75 років Великого Голоду в Україні“, на якій учні дізналися про страшну трагедію, яка пройшла українськими селами, знищивши мільйони їх мешканців.

На знак їхньої пам’яті кожен із юних українців запалив свічку скорботи. Хвилиною мовчання пом’янули загиблих.

У світлиці-музеї товариства було відкрито плякатний варіянт виставки „Забуттю не підлягає“. М. Парипса повідомив, що сьогодні є чимало офіційних доказів, що Голодомор 1932-1933 років в Україні – це чітко спланована акція геноциду. Присутні були поінформовані, що на сьогодні парляменти 12 країн прийняли резолюції в справі Голодомору 1932-1933 років як геноциду.

Учасники відкриття виставки, а їх було понад 40 осіб, одностайно прийняли звернення до українських громад республіки щодо клопотання до парляменту Казахстану про визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні актом геноциду проти українського народу. Присутні з запаленими свічками хвилиною мовчання пом’янули загиблих в роки Голодомору і виконали пісню „Молитва за Україну“ .

У цей вечір скорботи у більшості активістів громади на підвіконниках квартир в Павлодарі були запалені свічки жалоби.

Ольга Голованчук

Олег Ольжич...

(Закінчення зі стор. 16)

Святкову доповідь доповнила театрально-музична композиція „Ольжич – назавжди“. Її підготувала член Центрального проводу ОУН(д), президент Міжнародної ліги „Матері і сестри – воїнам України“, Народна артистка України, артистка Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка Галина Яблонська. Консультантом був лавреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка Леонід Череватенко. Участь у програмі взяли Народні артистки України Г. Яблонська і Лариса Хоролець, Заслужений артист України Борис Лобода, актор і журналіст Кирило Булкін, студент Київського Національного університету театру, кіно і телебачення ім. Івана Карпенка-Карого Юрій Сак, студентка Міжнародної академії управління персоналом Олена Воронова, учень Київської школи Роман Волохов, які відтворили в театралізованій формі життєвій шлях О. Ольжича від народження до загибелі.

Учасників вечора зачарувала грою на скрипці студентка Національної музичної академії Дарина Донець. Українські народні пісні пролунали у виконанні лавреата міжнародних конкурсів Алли Васик і відмінниці освіти Ганни Тимочко. Кілька народних пісень виконали учасники фолкльорного колективу „Перевесло“. Під час літературно-музичної композиції відбулася прем’єра пісні-псалма О. Ольжича, яку виконав студент Національного університету культури і мистецтв, бандурист Максим Єфанов. Ще одну пісню О. Ольжича вперше виконали учні Стрітівської школи бандуристів Данило Носко і Ярослав Джусь.

29 жовтня в Київському інформаційному аґенстві УНІАН відбулася прес-конференція Олега Кандиби, на яку прийшло кілька десятків журналістів з різних видань, радіо і телеканалів.

– Це справді була визначна постать свого часу, – відзначив директор Інституту літератури академік Микола Жулинський. – О. Ольжич в 1941 році приніс у Київ зерна національної культури, закладаючи підвалини державотворення.

Про свої зустрічі з О. Ольжичом під час навчання в Празькій гімназії розповів П. Дорожинський. О. Кандиба і П. Дорожинський розповіли про заходи з відзначення ювілею О. Ольжича в Україні і за кордоном.

Сергій Брунь

КИЇВ. – 6 листопада відбулася зустріч О. Кандиби з учнями та викладачами 104-ої загальноосвітньої школи, яка носить ім’я О. Ольжича. На цій зустрічі О. Кандиба подарував школі портрет свого батька. Разом з О. Кандибою гостями школи були Народні артистки України Галина Яблонська, Лариса Хоролець та інші.

О. Кандиба у невимушеній і цікавій бесіді розповів школярам та представникам педагогічного колективу школи про життя, державно-політичну діяльність, наукові і літературну творчість батька, а під кінець започаткував для учнів школи стипендію імені О. Ольжича.

Потім лунали поезії О. Ольжича у виконанні учнівської молоді, Г. Яблонської та Л. Хоролець.

Сергій Авдєєв

ЖИТОМИР. – 5 листопада О. Кандиба відвідав Житомирський державний університет ім. Івана Франка. Актова заля була вщерть заповнена. Зустріч відкрив директор інституту філології та журналістики Володимир Мойсієнко. Слово було надане О. Кандибі, який розповів про життєвий і творчий шлях свого батька.

На завершення студентки прочитали на пам’ять низку віршів О. Ольжича. Того ж дня відбувся „круглий стіл“ на тему: „Житомирські адреси О. Ольжича – державотворця, вченого, поета“.

Вікторія Мартинова

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Конференція-концерт на честь Богдани Фільц

Богдана Фільц на конференції.

ДРОГОБИЧ. – 2 листопада в рамках шостого фестивалю української музики „Струни душі нашої“ відбулась урочиста академія, присвячена 75-річчю від дня народження Богдани Фільц – Заслуженого діяча мистецтв України, стипендіята Фонду інтелектуальної співпраці „Україна XXI ст.“, лавреата Лисенківської та Косенківської премій, кавалера Ордену Великомучениці Варвари та ін. Б. Фільц є авторкою близько 400 творів різних жанрів: симфонічної, інструментальної, камерно-вокальної та хорової музики, а водночас – науковцем зі значним музикознавчим доробком. Організаційний комітет підготував науково-практичну конференцію „Творчість Богдани Фільц в контексті української музичної культури та освіти“. Головуючий Людомир Філоненко наголосив на історичному значенні цієї події. Адже з Дрогобичем Б. Фільц єднають понад 25 років творчої співдружности. Перший авторський концерт відбувся 1982 року, на якому слухачі були вражені високим професіоналізмом і глибокою духовністю автора.

Розпочав конференцію професор Тернопільського педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка Олег Смоляк доповіддю „Художній модус мислення у хоровій творчості Богдани Фільц“. Виступили також професор Львівської музичної академії ім. Миколи Лисенка Лідія Ніколаєва, Заслужена артистка України, професор музичної академії Ярослава Матюха, кандидат мистецтвознавства Людмила Садова, старший викладач Львівського університету ім. Івана Франка Андрій Славич та інші.

Продовженням конференції став концерт за участю найкращих творчих сил музично-педагогічного факультету і університету ім. І. Франка. Псалом „Хорони мене Боже“ прозвучав у виконанні камерного складу хорової кляси під орудою Івана Телечкуна (художній керівник Дзвенислава Василик).

Три лемківські пісні, написані протягом 1956-1959 років, виконала Марта Андрусів (кляса Уляни Молчко). Прозвучала новелета у виконанні Наталії Строгаш (кляса Оксани Фрайт) та Марії Когут (кляса Л. Філоненка).

Ольга Корчинська (кляса Л. Філоненка) витончено передала настрої „Сумної пісні“, ряду інших творів. Ще один фортепіянний цикл, „Київський триптих“, виконала Ольга Конюшко (кляса У. Молчко).

Болем у серці відгукнулася трагедія на Скнилівському летовищі у Львові – місті юности Б. Фільц, і цей біль вилився у твір „Largo lamentoso“ для двох фортепіянів, на яких грали Олександра Німилович та У. Молчко. Романси на слова Павла Тичини та Олександра Олеся виконала Євгенія Шуневич (концертмайстер Тамара Козій), на слова Адама Міцкевича – Ірина Кліш (концертмайстер Олесь Корчинський), на слова І. Франка – Заслужений працівник освіти України, проф. Корнелій Сятецький у фортепіяновому супроводі Євгена Журавського. Завершальним акордом концертну прозвучав триптих для мішаного хору у народної хорової капелі „Ґавдеамус“ під орудою Заслуженого працівника культури України, проф. Степана Дацюка.

Наступного дня, 3 листопада, у Дрогобицькій музичній школі відбувся концерт, на якому виступили її директор Роман Яцюшко, вчителі-методисти Надія Філоненко і Дарія Колінко, численні учні.

Усі згадані події відбувались у рамках фестивалю української музики „Струни душі нашої“, з яким пов’язана історія створення збірки хорових творів для дітей „Сонце в жменьці“ на слова відомого поета-пісняра Йосипа Фиштика. Б. Фільц познайомилася з ним, коли була гостею імпрези. Так народилась нова збірка, презентація якої відбулась в Дрогобичі у квітні 2002 року.

Присутність Б. Фільц на концерті в школі була для його учасників справжнім дарунком.

Наталія Сторонська

Пісенна антологія з Аляски – в УІА

На концерті в Українському Інституті Америки

НЮ-ЙОРК. – Шанувальники вокального мистецтва дістали подарунок у формі концерту пісенних дуетів. З далекої Аляски приїхали до Українського Інституту Америки артисти з концертом пісень та вокальних дуетів англійських, французьких, німецьких та українського композиторів XVII-XX ст.

Сопрано Кейт Іґен і альт Марлен Бейтмен при фортепіяновому акомпаніяменті Юліяни Осінчук почали свій виступ трьома дуетами англійського композитора Генрі Пирсела „Звуки трompети", написаного у формі канону, в якому мелодію першого голосу наслідує другий голос. Два дуети Людвиґа Бетговена вони виконали в супроводі інструментального тріо, до якого долучилися Дон Ліндзей (скрипка) й Линда Отум (чельо). Три дуети Фелікса Мендельсона і два Роберта Шумана з оригінальним німецьким текстом вони заспівали з акомпаніяментом фортепіяна.

В „Оді Сафо", на слова Ганса Шмідта, Йоган Брамс досягнув кульмінації малої пісні – дві стрічки дають почуття цілости, причому вже в першій охоплено весь зміст тексту, а ключ цілої пісні знаходиться в тексті другої – „пливуть гарні білі хмари". Альтистка М. Бейтмен, що виконувала оду, зробила вдале виділення слів: „Мені здається, неначе мене давно вже нема" вона співала в застиглій позі, немов статуя. „Мисливця" заспівала К. Іґен в подібній позі, без міміки й жестів. Щойно в забавному дуеті „Сестри" вони почали сценічну гру.

В другій частині перед виконанням фортепіянового сольо Ю. Осінчук з уваги на чужинців представила публіці коротким словом українського композитора Миколу Лисенка та його дитячу п'єсу „Ходить гарбуз по городі", зігравши комічний „Юавот". Лисенкову пісню „Чи ми ще зійдемося знову" заспівала К. Іґен з належною експресією та напричуд зрозумілою українською дикцією, що приємно прийняла наша публіка.

Пісню „Нещасний" Каміля Сен Санс артистка заспівала еспанською мовою з належним андалузійським шармом, а пісні Габріеля Форе – у французькому оригіналі.

На кінець дві артистки знову повернулися до англійських композиторів, виконавши дует Роджера Квільтера „Молодець і його дівчина" та Бенджаміна Брітена „Мамина підтримка" і „Під замерзлою вербою".

Виконання пісень п'ятьма різними мовами відзначалося високою вокальною та сценічною культурою, емоційністю, темпераментом. До успіху причинилася піяністка Ю. Осінчук, вносячи свій гнучкий супровід, забарвлений кольоровими відтінками.

Богдан Марків

Вийшло перше число „Вишиванки"

В Херсоні, у видавничому центрі „Просвіта", вийшло друком перше число літературно-художнього збірника „Вишиванка". У ньому 95 сторінок. Тираж – 500 примірників. Раритет. Публікація вийшла завдяки підтримці організації „Молодий Народний Рух" і особисто завдяки Іванові Крульковi та Євгенові Янкевичеві.

Збірник редаґує колеґія: головний редактор та упорядник – В. Лубчак, літературний редактор – І. Немченко, літературний консультант – В. Загороднюк, технічний редактор – Н. М. Лях, відповідальний за випуск – О. Олексюк. „Дане видання покликане розвінчати небилицю про повну русифікацію Херсонщини та бути місцем дебюту багатьох членів Літературної студії ім. Василя Вишиваного, що діє вже понад рік на Херсонщині", – читаємо на початку збірника.

У розділі „Забуттю не підлягає" знаходимо дуже цікаву розповідь Анни Поліщук про Василя Вишиваного, статтю Вікторії Бочко про письменницю Дніпрову Чайку.

У розділі „Неповторне слово Таврії" вміщено статті Сергія Федорова про письменника Миколу О. Василенка; Івана Немченка – замість автобіографії; поезії Олега Олексюка тощо. Статті двох перших доповнюють їхні вірші та бібліографія.

Розділ „Дебют!" знайомить із творчістю наймолодших авторів – студентів Інституту філології та журналістики Херсонського державного університету – Тетяни Лісової, Олени Кучерявої та невідомого поета. У прозі дебютують студенти Христя Стусовець, Олена Ботвінцева та Інна Щоголева. Всі вони – члени Літературної студії ім. В. Вишиваного.

У розділі „Енеїда сьогодення" знайомимось з автобіографією голови Літературної студії ім. В. Вишиваного – Василем Загороднюком та його переспівом з „Енеїди" Котляревського п. н. „Енеїда, або українці не перестануть сміятися".

У розділі „Мовна ситуація очима сучасників" є світлини нових публікацій на мовні теми.

Окремий розділ присвячений новелістиці. Тут цікаві зразки творчости студентів Вікторії Лазарєвої, Вадиманта Херсонця і Вадима Лубченка. Є тут і розділ „Рецензії". У ньому В. Загороднюк і О. Олексюк знайомлять читачів з новими публікаціями.

У загальному, мова авторів поміщених у збірнику матеріялів дуже гарна, проте в окремих авторів помічаються також зайві англіцизми, русизми та інші дрібні мовні помилки, наприклад: „рімейк" (англ. remake), „бос" (англ. boss) та „офіс" (англ. office). Невже в українській мові немає слів, щоб перекласти ці англіцизми? Я живу в Америці понад сорок п'ять років, але ніколи цими словами не засмічував рідної мови. До речі, навіть в академічному Словнику української мови (Київ, 1979) їх не знаходимо. Не знаходимо також російського слова „хреново" („Мені так хреново без тебе"). Хіба це по-українському?

Або ось як можна розуміти речення „Родзинками даного випуску є вміщена стаття". Чому не „окрасою, перлиною" даного випуску...?

Одначе, приємно зустрічати у „Вишиванці" гарне українське слово „крамниця" (хоч і воно має чуже походження), якого майже не знають вихідці з вільної України. Вони користуються російським „магазином". Про українську мову треба добре дбати, а чужий бур'ян постійно полоти.

Дуже приємно читати наприкінці збірника такі підсумкові слова Олега Олексюка: „Ми – українці, ми – єдині в будь-якому куточку нашої планети. А це означає, що національне відродження не за горами".

Цього й бажаємо всім співробітникам Літературної студії ім. В. Вишиваного, всім читачам збірника „Вишиванка", а разом із тим – всій Україні. Ми ж культурна нація, тож не даваймо топтати та зневажати себе різним українофобам і яничарам, яких наплодилось чимало за час нашого національного поневолення.

Микола Дупляк,
Камілус, Ню-Йорк

У безмежному горю ділюся болючою вісткою з друзями
і товаришами по ґімназії в Ганновері, що 1 листопада 2007 р.
по тяжкій недузі упокоїлася
моя дорога СЕСТРА

СВ. П.

ВАЛЕНТИНА МИРОЩЕНКО

з дому ДЕШКО

нар. 7 січня 1930 р. в місті Каліші, Польща.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 листопада 2007 р. в церкві св. Андрія Первозваного в Лос Анджелесі, Каліф. Тіло похоронено на цвинтарі Hollywood Hills, CA.

У глибокому смутку залишена сестра РІТА ДЕШКО

Вічна Її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 15 грудня 2007 р.
відійшла від нас назавжди наша улюблена
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ,СЕСТРА,
ТЕТА й ВУЯНКА

СВ. П.

СТЕФАНІЯ ПУРІЙ

уроджена у Львові.

Залишені у глибокому смутку:

син – БОРИС ПУРІЙ з дружиною ХРИСТЕЮ
внуки – ТАНЯ з чоловіком JOHN Mc NALLY
– НАТАЛКА з чоловіком KUNAL SINGH
правнуки– JACK Mc NALLY
– NICHOLAS Mc NALLY
– ALEXANDRA SINGH
сестра – ОЛЬГА КОБЗЯР
родини – ЯСЕНИЦЬКИХ у Львові
– ЧЕРНИШКІВ у Канаді
– КОБЗЯРІВ в Америці
– ЗЄЛИКІВ в Америці

Вічна Її пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
АМЕРИКИ і КАНАДИ
Ділиться сумною вісткою з членами і українською
громадою що 5-го листопада 2007 р. відійшов
у вічність на 87-му році життя

СВ.П.

Осип Бігун (Гордій)

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9-го листопада з церкви св. Йосафата. Похований на цвинтарі св. Вознесіння у Ворен, Миш.

В смутку залишив:
дружину – АННУ
дочки – ОСИПУ і ОРИСЮ з родинами
4 внуки, 2 правнуки і одну праправнучку.

Дружині Анні і всій родині висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна Йому Пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
Осередок у Дітройті

Ділимося сумною вісткою зі своїм членством,
що 12 грудня 2007 р. у Ворен, Миш., упокоїлася
в Бозі наша членкиня

СВ. П.

КСЕНЯ АНТИПІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 грудня 2007 р. в церкві св. Йосафата у Ворен, Миш.

Родині Покійної складаємо
глибокі співчуття.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ

УПРАВА СТАНИЦІ БРАТСТВА І-ої УД УНА
у Філядельфії
ділиться сумною вісткою з побратимами
і громадою, що по довгій недузі, на 83-му
році життя, 5 грудня 2007 р., відійшов
у вічність наш побратим

СВ. П.

ЕВГЕН РОМАН ШКІЛЬНИК

нар. 16 листопада 1924 р. в селі Дорожові в Галичині.
Колишній підстаршина Дивізії „Галичина", учасник бою дивізії
під Бродами, член управи станиці через довгі роки,
член УСО „Тризуб".

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 11 грудня 2007 р. з похоронного заведення Флєчер-Насевич до церкви Благовіщення П. Д. Марії в Мельрозе Парку, по Службі Божій і Панахиді на частину дивізійного цвинтаря св. Марії у Фокс Чейс, Па.

Дружині пані Галі, дочці Ромі, синові Евгенові з родинами,
сестрі Василині у Вроцлаві, Польща, ближчій і дальшій родині
в Америці, Канаді, Польщі і Україні складає щирі вислови співчуття

УПРАВА І ЧЛЕНИ СТАНИЦІ БРАТСТВА І-ої УД УНА
у Філядельфії

Ділимося сумною вісткою, що 21 листопада 2007 р. в Торонто,
Канада відійшла у вічність на 101-му році життя

СВ. П.

ІРЕНА ДУВАЛО з дому МОЙСАК

нар. 7 травня 1906 р. в Стрию, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 листопада в Українській католицькій церкві Покрови Пресвятої Богородиці у Торонто, а відтак на „Prospect Cemetery", де тіло спочило біля сина Юрія, мужа Василя і сестри Марії Гороховянки.

Залишилися у смутку:

кузинка – МАРІЯ ҐЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКА з дітьми МИРОНОМ, РОМАНОМ, АДРІЯНОЮ та їніми родинами
племінник – д-р СТЕФАН СОКОЛИК з родиною
опікунка – ЯРОСЛАВА ТОМИЧ з мамою і донькою

Після приїзду до Канади в 1949 р. п. Ірена була активною членкою української громади Торонта. Дуже цікавилась українськкою та американською політикою і була вдоволена коли Віктор Ющенко став президентом у 2004 р. Помимо особистих клопотів мала позитивний погляд на життя та легко здобувала прителів поміж молодими українцями, включно із тими з 4-ої хвилі. Завжди допомагала новим іміґрантам у Канаді, тому на святкуванні її 100-их уродин багато з них прийшло з побажаннями. Нам дуже бракуватиме її юного духа, миготливої усмішки та дару прозорливости до наших сердець і душ.

Вічна Її пам'ять!

**За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає**

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої
МАМИ і БАБЦІ

СВ. П.

АНАСТАЗІЇ ҐІНИ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ

- У церкві Покрови Пресвятої Богородиці в Бронксі, Н. Й. 22 грудня 2007 р. о год. 9:30 ранку;
- у церкві св. Юра в Ню-Йорку, 24 грудня 2007 р., о год. 9:30 ранку;
- на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й. відбудеться ПАНАХИДА на могилі Покійної 23 грудня 2007 р. о год. 10:30 ранку.

Про молитви за спокій душі Покійної
просить Родина.

У ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність нашої найдорожчої і незабутньої
МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ і ТЕТИ

СВ. П.

ОЛЬГИ ГУГЛЕВИЧ

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку
в суботу, 29 грудня 2007 р. о год. 7:45 ранку.

Про молитви за душу Покійної просять

син БОГДАН з родиною

Управа Станиці Братства 1-ої УД УНА у Філядельфії ділиться сумною вісткою з побратимами і громадою, що по довгій недузі, на 84-му році життя, 2 грудня 2007 р., відійшов у вічність наш побратим

СВ. П.

МИКОЛА ТИМЧУК

нар. 18 лютого 1923 р. в селі Грушка, Івано-Франківської області, в Галичині, колишній вояк Дивізії „Галичина" І-ої УД УНА, довголітній член мужеського хору „Прометей", фінансовий референт кредитівки „Самопоміч" у Філядельфії, власник висилкового підприємства.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 7 грудня 2007 р. із похоронного заведення Флєчер-Насевич до катедри Непорочного Зачаття П. Д. Марії, а відтак на дивізійну частину цвинтаря св. Марії у Фокс Чейс, Па.

Дружині пані Іванці, ближчій і дальшій родині
в Америці і в Україні,
щиросердечні вислови співчуття складають

УПРАВА і ЧЛЕНИ СТАНИЦІ БРАТСТВА І УД УНА
у Філядельфії

В ЧОТИРНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність нашого найдорожчого і незабутнього
БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ВУЙКА

СВ. П.

РОМАНА ГУГЛЕВИЧА

буде відслужена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра в Ню-Йорку
в суботу, 29 грудня 2007 р. о год. 7:45 ранку.

Про молитви за душу Покійного просять

син БОГДАН з родиною

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ділиться зі своїми членами і приятелями
сумною вісткою, що дня 19 серпня по наглій недузі
помер наш довголітній член та приятель

СВ. П.

БОРИС Е. де РОГАЛА ЛІВІЦКИЙ П. І.

Дружині пані МАРТІ КОКОРУДЗ де РОГАЛА ЛІВІЦКІЙ,
донькам, його братові та родині висловлюємо
глибокі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ТУІА

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в четвер, 27 вересня 2007 р. з волі Всевишнього по короткій недузі відійшла увічність найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ШВАҐРОВА

СВ. П.

СОФІЯ КОЛЦЬО з дому КЛІШ

нар. 14 січня 1938 р. у Цітулі, повіт Ярослав.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 1 жовтня 2007 р. в Українській католицькій церкві Богоявлення в Рочестері, а відтак на цвинтарі Holy Sepulchre Cemetery, Rochester, NY.

Залишені в глибокому смутку:

донька – УЛЯНА ЛЕСІВ з чоловіком ПЕТРОМ і синами СТЕФАНОМ, МАТЕЙКОМ і МИХАЙЛОМ
син – ТАРАС з дружиною ДОНЕЮ (ОКСАНОЮ) і донечкою МЕЛАНІЄЮ
син – ІГОР з дружиною МАРІАН
донька – ЛЕСЯ з дітьми ХРИСТИНОЮ і МИКОЛОЮ
брат – МИХАЙЛО з дружиною БОЖЕНОЮ і родиною
свати – МИХАЙЛО і ДАРІЯ ЛЕСІВ
– БОРИС і УЛЯНА ГЛИНСЬКІ
– ТИМОТЕЙ МАГЕР

та ближча і дальша родина в США, Канаді, Польщі і Франції.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на:
St. Basil College Seminary, 195 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902.

П О Д Я К А

22 квітня 2006 р. на 80-му році життя у м. Сиракузи відійшов у вічність

св. п.

доктор ОЛЕКСАНДЕР ҐУДЗЯК

Складаємо найсердечніші слова подяки усім родичам, своякам, приятелям, знайомим, ширшій громадськості, спільнотам Українського Католицького Університету (УКУ) та Української Католицької Освітньої Фундації (УКОФ) за вислови співчуття, особливу увагу і молитви в час болючої для нашої родини втрати.

Супроводжений молитвами Церкви, Олександр Ґудзяк спокійно уснув. У пасхальному мирі і з великою духовною солідарністю громади ми попрощали і поховали його.

У вівторок, 25 квітня 2006 р., в Сиракузах пасхальний канон відправляли 13 священослужителів. Крім Сиракузьких душпастирів, отця пароха д-ра Івана Кащака, сотрудника о. Романа Малярчука і оо. дияконів Мирона Ткача і Едварда Ґалвина, сослужили о. мітрат проф. Андрій Чировський, о. Тарас Лончина, о. прот. проф. Петро Ґаладза, о. ректор Кен Новаковський, о. д-р Андрій Онуферко, о. д-р Роман Лобай, о. Михайло Лоза, о. Роман Рицар та о. Дарр Шонгофен. Складаємо усім отцям, а також піддияконам Джейсону Шарону та Іллі Ґаладзі, які прислуговували до богослужень, сердечну подяку.

Ми щиро вдячні о. мітратові Романові Ґаладзі за чудовий і натхненний провід та Данилові Ґаладзі, Олені Ґаладзі, Марійці Онуферко, Оксані Лозі, Маркіяну Лозі, Касі Гудзь і Марії Тишко, диригентові парохіяльного хору церкви Св. Івана Хрестителя, разом з іншими сиракузькими хористами, за радісний воскресний спів у двох крилосах.

Пасхальний похоронний канон і Божественна Літургія глибоко вселила в нас Великодню надію на Господа, який є джерелом життя. Під час тризни ми дружньо спілкувалися, споминали спільно пережиті з батьком життєві події й пригоди.

В середу, 26 квітня, на Українському Православному цвинтарі св. Андрея Первозванного у South Bound Brook, NJ, співчуття родині висловив архиєпископ Української Православної Церкви в Америці Владика Антоній Щерба. Владика Василь Лостен відслужив обряд погребення і запечатав новий гріб. Отець проф. Марко Морозович і о. архимандрит Роберт Тафт подбали про організацію цього богослуження. У Сиракузах прощальну проповідь виголосив о. д-р Іван Кащак, при гробі на цвинтарі – син о. д-р Борис Ґудзяк, а Владика Василь Лостен промовив прощальне слово. Очікуючи Владику, ми зібралися біля гробу нашого дідуся Михайла Шипули і відправили пасхальну панахиду, до якої дияконував о. д-н Юрій Малаховський. Від глибини душі, дякуємо Владиці Василю Лостену, священикам і дияконам за відслуження обряду погребення, за прощальні проповіді, молитвенну і духовну опіку та розраду.

Погода була пресвітлою. Весняна природа переживала свій бурхливий розквіт. Крім членів родини, покійного прощали друзі дитинства в Україні, молодості і студенства в Німеччині, зрілих років в США. Присутніми були члени Пласту, зокрема Лицарі Куреня Ордену Хрестоносців, та члени Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Патріярхального Товариства, мирянського руху та Кредитівкових організацій, в яких батько брав активну, а то й провідну участь. Складаємо усім приятелям покійного, які супроводжували його у життєвій мандрівці і прибули провести в останню путь, щире признання і вдячність.

Під час поминального обіду щирими словами прощали покійного від родини – син д-р Марко Ґудзяк, п. Микола Галів – від Патріярхального Товариства, проф. Франк Сисин – від Центру Українських Історичних Досліджень ім. Петра Яцика, Канадського Інституту Українських Студій та науковців при Гарвардському Університеті, д-р Роман Процик – від Фонду Катедри Українознавства, п. Ольга Гнатейко – від Українського Музею в Нью Йорку, п. Роман Кизик – від Української Освітньої Фундації, родини Кизиків і друзів-гольфістів, п. Оксана Ворох, дружина вже покійного товариша і хресного батька його сина Бориса д-ра Степана Вороха, п. Ігор Шуст – від Товариства друзів УКУ у Філядельфії та о. проф. Роберт Тафт. Лист-співчуття зі Львова із сотнею підписів членів спільноти УКУ прочитав п. Володимир Турчиновський. Важко передати словами почуття вдячності усім промовцям за чудові і зворушливі промови та спогади.

Дякуємо усім присутнім, які приїхали зблизька і здалека, щоб провести в останню путь славної пам'яті Олександра Ґудзяка. Щасливі ті, які мають довкола себе хмару свідків, які вказують на обличчя і обіцянку Воскреслого.

За упокій душі Олександра у сам день похорону молилися і в Україні. Ціла спільнота УКУ розділяла біль і скорботу нашої родини. Святу Літургію 26 квітня в каплиці університету очолив о. мітр. Іван Дацько, який виголосив проповідь і власні спомини про покійного. Йому співслужили духівники та викладачі університету: о. д-р Михайло Квятковський, о. Ігор Пецюх, о. Володимир Люпак, о. Пахомій Ковальов, дияконував о. д-н Ігор Горішний. Ця єдність у дусі і молитві з спільнотою УКУ мала надзвичайно важливе значення для нашої родини і ми глибоко вдячні за цю ласку.

Дякуємо усім, хто дзвонили до нас зі словами потіхи чи надісилали листи із висловами співчуття.

В особливий спосіб хочемо згадати і подякувати усім, хто, замість квітів на гріб св. п. Олександра Ґудзяка, зложили через УКОФ пожертви на УКУ, який для батька був найважливішою ціллю серед багатьох інших, які він щедро фінансово підтримував протягом свого життя:

$10,000.00: Ярослава Ґудзяк

$ 5,000.00: о. д-р Борис Ґудзяк, д-р Марко і Рома Ґудзяки

$2,000.00: Стефанія Шипула

$1,000.00: д-р Степан і Тамара Тимків

$500.00: д-р Андрій і д-р Марта Войтовичі, Ольга Дудяк, д-р Всеволод і Лідія Когутяки, Наталія Кравчук, Марія Логаза, д-р Володимир і Анна Раки

$400.00: Богдан і Ольга Михайлів

$250.00: д-р Павло і Ірина Джулі, Марта Коломиєць і Данило Яневський, Чарльз і Ерлінда Ньюбекер

$200.00: Джеймс Бернс, о. д-р Петро і Оленка Ґаладзи, бл. п. д-р Еміль і д-р Ірина Клюфаси, д-р Роман і Катруся Мельники, д-р Петро і Белінда Михайлові, Інститут Урології в Мічиґані

$150.00: Богданна Городиська, Марія Смага з Родиною

$100.00: д-р Лідія Балтарович, д-р Марія Балтарович і д-р Олег Дубровський, Богданна-Надія Бігун, д-р Вільям і Катерина Біллінгем, Тома і Маргарет Боцонь, д-р Борис і Ліда Буняки, Др. Патріція Бурак, Найджел і Ліда Вилсон, Таня Витвицька, Василь Возняк, Фалина Войтович, Ігор і Рома Гайди, Рута Галібей, Микола Галів, Іванна Ганушевська, Любомир і Наталія Гевки, Мирон і Ольга Гнатейки, Тиміш і Аня Гнатейки, Лідія Грещишин, Ярема і Романа Гриців, Ігор і Наталія Ґавдяки, д-р Йосиф Данко, д-р Марія Дицьо, Євген і Євгенія Івашків, бл. п. д-р Іван і Олександра Кизики, Дарія Кострубяк, Ляриса Курилас і Стів Ланн, д-р Андрій Лемішка, Ірина Лончина, о. Тарас і Ярослава Лончини, о. диякон Юрій і Зоря Малаховські, Ірина Михайлюк, Ричард і Павліна Морріс, д-р Ярослав і Ляриса Музички, Марта Перейма, проф. Володимир Петришин, д-р Богдан і Христина Піхурки, д-р Роман і Лідія Процики, Роман і Ярослава Ракочі, Михайло Рубич, Юрій і Ольга Руденські, д-р Дмитро і Оксана Січ, Володимир і Богданна Слиж, д-р Євген Стецьків, д-р Юрій і Рома Темницькі, Сидір і Марія Тимяки, Ярослав і Любов Федуни, Юрій і Христина Ференцевичі, Адріян і д-р Іванна Целевич, д-р Юрій та д-р Гелен Харуки, Ярослав та Лідія Черники, Нестор та Аніса Шуст, Українське Лікарське Товариство Північної Америки

$50.00: Роман і д-р Марія Балтаровичі, Чансі й Арлін Балл, Марта Віґанд, Валентина Гурська, Іванна Ґорчинська, Лідія Закревська, бл.п. Михайло Ковальчук, д-р Марко і Ольга Конюхи, Марта Кравс, Христина Ликтей, Анна Макух, Микола і Марія Михальчаки, Петро і Ґеня Оливи, Марія Проскуренко, д-р Павло і Орисцеда Пундії, бл. п. Микола і Ірина Ракуші, бл. п. Володимир Ревюк, Мирон і Юлія Сидоровичі, Франк і Бернадін Теста, Дон і Марія Тишки, Ольга Чмола, Тимко та Марія Шоробури, д-р Марко Юзич і д-р Надія Шалаута, Українська Федеральна Кредитова Спілка

$30.00: Орест і Марія Слупчинські

$25.00: Володимир і Діді Бутенки, д-р Іван і Валентина Гвозди, Єремія і Христина Козаки, Богдан Прибила, Романа Ременюк, Fifth District Dental Society

$20.00: Євген і Анна Гусаки, Дональд і Гелен Леманчики, Теодор і Олександра Мельники, Володимир та Клара Шпічки

$10.00: Микола і Марія Голь

Дружина Ярослава, сини Борис і Марко з дружиною Ромою та дітьми Катериною, Григорієм і Захарієм, та ціла родини складає щиру подяку за те, що стільки осіб своєю молитвою випрошували для нашого Чоловіка, Батька і Дідуся вічне життя та вшанували його пам'ять, підтримуючи місію і розбудову УКУ.

Якщо ми через недогляд не згадали когось з учасників похорону чи жертводавця, напаред просимо вибачення.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

Ділимося сумною вісткою,
що з Волі Всевишнього 1-го листопада, 2007 на 96-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня Мама, Теща, Бабця та Пра-бабця
св п

ОЛЬГА ДІДОШАК

з дому Сметанська, народжена в Калуші, Україна

Залишилися в глибокому смутку:

Доньки: Лідія Дяків з мужем Александром
Марія Рихтицька з мужем Інж. Юрієм
Невістка: Марія Дідошак вдова по синові Яремі Дідошак
Внуки: Мирослава Бараник з мужем Александром і дітьми Лесею і Романом; Соня Дяків; Др. Лідія Дяків-Систик з мужем Др. М. Систик і сином Васильком; Др. Адріяна Дяків з Мужем Др. Г. Мельцер; Інж. Маркіян Дяків з дружиною Еймі і дітьми Евелин і Елисаветою; Др. Права Аскольд Рихтицький з дружиною Др. Інж. Галею з дітьми Іваном і Богданом; Роксоляна Чарник з мужем Еленом і дітьми Катрусею, Андрійком і Наталкою; Александер Рихтицький; Орест Рихтицький з дружиною Тересою і сином Раєном-Матвієм; Інж. Ярослав Дідошак; Інж. Ярема Дідошак з дружиною Рабин і дітьми Данилом, Стефаном, Юрієм, і Лукою

Панахида відбулася в понеділок 5 листопада, 2007
а похорон відбувся у вівторок 6 листопада, 2007 в Дітройті

Родина складає щиру подяку всім рідним, приятелям і знайомим за молитви і вислови співчуття.

У самоті і смутку повідомляю, що мій чоловік і приятель

СВ. П.

БОГДАН ФАРАОНІВ

доктор медицини
відійшов у Божу вічність 4 грудня 2007 р.

Вічна Йому пам'ять!

Поховання тлінних останків буде переведене у Тернополі, Україна.

Вдова ОЛЬГА ФАРАОНІВ

З великим жалем повідомляємо наших приятелів і знайомих, що дня 6 грудня 2007 р. з Божої волі відійшов з туземного життя і переступив поріг вічності наш дорогий
БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

СВ. П.

мґр. фізичної культури

ОРЕСТ МИКОЛА ЛИСИНЕЦЬКИЙ

нар. 26 вересня 1908 р. у Гвозді, коло Надвірної.

Покійний був учителем Української гімназії у Станиславові (Івано-Франківськ). На еміґрації в Німеччині був учителем переселеної гімназії з Моджан (Чехія) Української гімназії та командантом і лідером табору переселенців у „Сомме Касерне" в Авґсбурзі, Баварія, Німеччина. В Бразилії був учителем Малої Семінарії оо. Василіян в Прудентополі, пізніше асистентом директора Браз-Амер. компанії „Вілсон до Бразіл", в Понта Ґросса, Парана. В ЗСА був керівником відділу гісто-патології лябораторії шпиталя св. Марії в Оранжі, Н. Дж. Був одним з основоположників Кредитівки „Самопоміч" в Нюарку, був членом Об'єднання колишніх вояків в Америці, тов. Прихильників УГВР, КЛК, „Самопомочі", Чорноморської Січі.

Залишені у смутку:
дружина – ІВАННА з ОЛЕСНИЦЬКИХ
син – АЛЕКСАНДЕР з дружиною ТАІССОЮ ПАНКЕВИЧ
донька – ХРИСТИНА з мужем БОГДАНОМ БЕЙҐЕР
донька – ТАТІЯНА
донька – ІРЕНА з мужем МАЙКЛОМ ГЕЙДЕН
внуки – МАРКО ЛИСИНЕЦЬКИЙ з дружиною КІРОЮ БІЛІНҐ
– ПЕТРО ЛИСИНЕЦЬКИЙ з дружиною ПОЛЕЮ ВАІЗНЕР
– РЕНАТА БЕЙҐЕР з мужем ВОЛОДИМИРОМ ГАНЧУКОМ
– РОМАН БЕЙҐЕР з дружиною МОТРЕЮ МАКАРЕВИЧ
– ЛЯРИССА ГЕЙДЕН
– СЕМЕНКА ГЕЙДЕН
– МАТЕЙ ГЕЙДЕН
правнуки – ДІЯНА ГАНЧУК
– НАТАЛІЯ ГАНЧУК
– АНДРЕЯ ГАНЧУК
– КАТЕРИНА ЛИСИНЕЦЬКА
– МИКОЛА ЛИСИНЕЦЬКИЙ
– МАКСИМ ЛИСИНЕЦЬКИЙ
– СТЕФАН БЕЙҐЕР
– АЛЕКСАНДЕР БЕЙҐЕР

Вічна Йому пам'ять!

КОМІТЕТ ЗЕМЛЯКІВ СТАНИСЛАВІВЩИНИ США
Управа Комітету Станиславівців з правдивим жалем і сумом повідомляє членів-земляків про відхід у Божу Вічність 16 грудня 2007 р.

СВ. П.

професора

ОРЕСТА ЛИСИНЕЦЬКОГО

довголітнього члена Управи, скарбника Комітету, 99-літнього богоугодного життя, громадського діяча, українського патріота.

Достойній Родині сердечні співчуття висловлює

УПРАВА КОМІТЕТУ

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

• РОЗШУКИ •

Розшукую брата моєї мами **ПОПОВИЧ МИХАЙЛА** батько, Попович Велерка мати, діти Роман і Марія. Всі народжені в Тернополі. В 1944 р. виїхали до Німеччини, а у 1951 р. до Чикаґо. **Тел.: (718) 274-4240**
Люба Попович Цимбал
32-85 37 St., Astoria, NY 11103

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ЗНАЙОМСТВА •

Моя мрія – утворити нову сім'ю, для чого хочу познайомитися з вдовою моїх років. Я удівець, віруючий. Хочу разом у злагоді і взаємоповазі пройти земний шлях.
Адреса:
вул. Юрія Курія, 20 кв. 2, Вінниця 21034 Ukraine. Володимир Артемчук.

Українець 33 роки, лікар познайомиться з жінкою відповідного віку для створення сім'ї. Андрій
адреса e-mail: V_A_A. 74 @ mail. RU

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

Число телефона: ....

Зголошення присилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

• ДО ВИНАЙМУ •

6-кімнатне помешкання
на першому поверсі двоповерхового будинку, Woodside (Queens). Добрий доїзд до Мангаттану, близько до підземок та магазинів з харчами. Побажана родина дорослих осіб.
Тел.: (718) 478-4411

Професійно виконую всі внутрішні роботи: реконструкції лазничок, кафельні, сантехнічні, малювання та столярні.
Тел.: (973) 626-3520

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY TRAVEL

KARPATY Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 ◇ (416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"